

פניסאים

■ הגות ■ עיון ■ ממוש

ב"ה. זמן שמחתנו ה'תשע"ט | מחיר: 10 ₪

24

10

פראירים לא מתחלפים

מאמר חסידי ספוג לחלוחית לתחילת השנה

12

"ויהי בשלושים שנה"

סקירה מקיפה ומרתקת אודות שנת הבנין

26

לטעום גאולה

הוראות והדרכות אודות שמחת בית השואבה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

שששששש... הילדים מתפללים.

**סידור לילדים במהדורה מיוחדת לבנים ובנות
להשיג בחנויות הספרים המובחרות.**

להזמנות: **077-5123-770**
מחירים מיוחדים לגנים, בתי חב"ד ולרוכשים כמות.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

- 4..... דבר מלכות / בקרוב ממש
- 6..... דבש מלכות / שמחת תורה
- 8..... הלכה וגאולה / מצווה קלה
- 10..... דעת תחתון / פראיירים לא מתחלפים
- 12..... סקירה / שלושים שנה לשנת הבנין
- 18..... מפנקסו של משפיע / שמחה
- 21..... אחת שאלתי / הרהורים מ770
- 22..... יומן/ סיום תשרי ה'תשמ"ט
- 28..... צידה לדרך/ שמחת בית השואבה
- 30..... איינציקער זאך / המנצחים של הקיץ

תיכף במכתב הראשון!

מתאים להנהגה הכללית בעולם, אשר לכל אחד מבני ישראל נתנה בחירה חפשית, ומנסה ה' אלקים אותו לדעת הישנו אוהב את ה' גו' ושומר מצוותיו ושומע בקולו וגו', גם בזה הבחירה נתונה לכל אחד מהעשירים, וכמו שנאמר ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב את גו' לקיים בבחירתו, כסיום הכתוב, ובחרת בחיים, או ח"ו להיפך.

פשוט אשר אם בעשירים בזה ובכסף הדברים אמורים, על אחת כמה וכמה - עשירים בכח השפעה על הסביבה הקרובה והרחוקה.

ומובן גם כן, אשר כיון שיש מנהיג לבירה זה העולם ואין בו דבר לבטלה, מוכרח ניצול פעיל וחיובי של העושר, ואין מספיק כלל וכלל זה שלא ישתמשו בעושר בכיוון בלתי רצוי, כי גם העדר הניצול מפריע סדר הבריאה, כיון שענינה אשר כל החלקים שבה צריכים לסייע באופן פעיל לתכלית הכללית והאחידה.

ובטח למותר להדגיש שכוונתי לתכלית האמתית של עמנו עם אלקי אברהם, הכלל והפרט, היא חיים על פי תורתנו תורת חיים, תורה תמימה בלי פשרות, שגדלות התורה בזה שגדול תלמוד שמביא לידי מעשה, קיום המצוות בפועל בחיי היום-יום שעליהן נאמר וחי בהם.

אתו הסליחה אשר תיכף במכתבי הראשון הנני נוגע בנקודה יסודית זו, ולכאורה אפשר שתעורר תמי' אצל כ' האומנם תקותי אשר תביאינה השורות הנ"ל התוצאה המקווה. אבל כמה פירושים בדבר.

הא', חיים אנו בתקופה הרת מאורעות שלפני איזה זמן היו בגדר הנמנעות, וכל המתבונן אפילו בהתבוננות קלה רואה על כל צעד ושעל ענינים שהם למעלה מהשכל ומה נאמנו דברי חז"ל אל תפליג לכל דבר.

והב', והיא נקודה שאמונתה מוחלטה ומיוסדת היא בתורת החסידות, בביאור התואר שכל אחד מישראל נקרא "מעין גנים באר מים חיים", שבטבע כל אחד מישראל ותכונת נפשו שכשמדברים אתו בעניני תורה ומצוות במדה המאקסימלית אין צורך לחדש בו דבר, כי בפנימיותו הרי גם הוא מסכים על זה, רק שצריך לסלק אי-שם את הדבר המונע ומעכב ואז נעשה מעין גנים באר מים חיים. כבאר זו הנובעת מאל', ועל פי סגנון הזוהר אפשר להיות זה בשעתא חדא וברגעא חדא.

ועוד נקודה עקרית, אשר כיון שחונן מההשגחה העליונה בכח השפעה ויש לו מספר חשוב של מושפעים, שחלק מהם גם הם משפיעים ומנהיגים בחוגים מסויימים, הנה אם השורות הנ"ל תביאינה איזה שנוי בפועל, הרי זה יתפשט ויוכפל פי כמה על ידי מושפעיו.

(אגרת ו'תקכט)

Mamesh

פנסאים

הופק ויצא לאור על-ידי מרכז ההפצה בארץ-הקודש - *Mamesh* (ע"ד) © כל הזכויות שמורות למידע, הרשמה או תרומה להפקות והפעולות של *Mamesh*: טלפון: 077-5123-770 | פקס: 073-2412-770 דוא"ל: info@mamesh.org | אתר: www.mamesh.org מען למכתבים: ת.ד. 951 פתח-תקוה מוקד 'ממש': 054-2248-770

לכל ידידנו ושותפנו שי'

מי שלא קיבל את לוח השנה של 'ממש' בגלל שיבושי הדואר, יוכל לקבלו חינם במשרדי ממש עמכם הסליחה שנה טובה ומתוקה

*עד גמר המלאי

לגימה המקרבת

...האורחים שי' ששבו לאה"ק ת"ו - בטח מסרו בעל פה ברכתי בענינא דיומא, חנוכת הבית אשר על שמו בכפר חב"ד,

ומתוך לגימה המקרבת, ממשקה דהתועדות שמחת תורה וההמשך שלה בשבת בראשית, ויהי רצון שיתאים הבית לשמו, שישמש מרכז לנוער היהודי ברוח הנ"ל, תורה בשמחה ושמחה בכל עניני אדם מתוך תורה, שהרי כל עניני האדם והבריאה בכללותה מקורם בתורה, וכהודעת חכמינו ז"ל (ב"ר בתחילתה) שהתורה היא דיפתראות ופנקסאות שעל פיהן ברא הקב"ה את עולמו. שמזה גם מובן שכל עניני הבריאה מקורם בתורה ובאים לשלימותם כשמתאימים למקורם, על ידי האדם החי וקיים בהתאם למקורו, וק"ל.

וכיון אשר ואהבת לרעך כמוך - כלל גדול הוא בתורה, אני תפלה ובתקוה טובה וחזקה אשר נוער זה יגדל להיות כל אחד מהם מרכז לכמה וכמה מנוער בני עמנו, אשר גם הם יגדלו ברוח התורה והמצוה, עד שתהי' השמחה כפולה, כפירוש רבותינו נשיאינו ענין דשמחת תורה: שמחת התורה בכל אחד ואחד מהם, ושמחתם הם בתורה....

(ממכתב ב' דר"ח מרחשון תשכ"ט)

חודש כללי של כל השנה

נעם לי לקבל מכתבו, בו כותב אודות השמחה בשמחת תורה בקהלה קדישא דילי' בהשתתפות אנ"ש שי' וכו'.

ויהי רצון ע"פ דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר שחדש תשרי הוא חדש הכללי של כל השנה, ובפרט המועדים שבו, שמכל רגל בחדש זה ממשיכים ענינו בכל ימות השנה.

הרי גם משמחה האמורה ביום זכאי האמור, תומשך שמחה של תורה ומצוה בכל ימי השנה הבע"ל.

וע"פ מאמר חז"ל אשר שמחה פורץ גדר, יבטלו המניעות והבלבולים ללימוד התורה בשופי וקיום מצותי' בהידור.

ובלשון המורה הגדול הוא הרמב"ם, תרבה הדיעה והחכמה והאמת שנאמר כי מלאה הארץ דעה את ה' (תשובה ט, ב).

(ממכתב ל' תשרי תשכ"ה)

הצלחה במושג היהודי

הרב רחמ"א שי' חדקוב מסר לי הידיעה על דבר נסיעתו ביחד עם זוגתו שתחי', והנני מאחל להם נסיעה בהצלחה, שהצלחה במושג היהודי היינו שבכל מקום שיהודי בא שמה ממלא שליחות בורא עולם ומנהיגו, שליחות של השפעה באורח חיים על פי תורת חיים ומצוותי' עליהן נאמר וחי בהם, חיים כפשוטו גם בעולם הזה.

ובטח שמע שהי' מנהג ליובאוויטש שבמוצאי שמחת תורה, בסיום הימים טובים דחודש השביעי והכנה לימי החול, להכריז ויעקב הלך לדרכו, פירוש לדרכו דרך הראוי לו מהשם יתברך המשגיח על כל אחד ואחד בהשגחה פרטית, שאז זוכה לסיום הכתוב ויפגעו בו

בקרוב ממש נזכה ונראה בגאולה האמתית והשלימה כדבר השם

מלאכי אלקים, לשמרו בדרך ולהגיעו למחוז חפצו.

ויהי רצון שימסור לאחינו בני ישראל בכל מקום שהם דברי התעוררות, בפרט אחרי ביקורו במדינות שמאחורי המסך, שיכול ללמד להם ק"ו, ומה שבתנאים ההם יהודים מתלבטים להשאר נאמנים לה' ולתורתו במסירות נפש ממש, על אחת כמה וכמה שכל יהודי הזוכה לגור במדינות שיש בהן חופש הדת שמחובתו וזכותו לנצל האפשרויות במילואה בכיוון הנ"ל ולהיות עינו טובה גם בשל אחרים עד כמה שידו מגעת ובאופן דמוסיף והולך.

(ממכתב כ' מרחשון תשכ"א)

ההחלטה תלויה בפרטים

... (בשאלתו: א) איך לתקן את מה שקרה בשמחת תורה, אשר בין הבאים להשתתף בהקפות דישיבת אהלי יוסף יצחק היו אחדים שבאו במכוונות כו'.

התיקון בזה פשוט, ולפלא שגם בשנה זו לא עשו זה, והוא שאיזה ימים לפני מועד כהנ"ל ידיסו מודעה בעתונים (ומה טוב ביחד עם ההודעה ע"ד זמני ההקפות וכיו"ב), אשר בודאי פשוט וידוע איסור נסיעה במכונה בשבת ויו"ט, והסתירה שמני' ובי' להשתתף בענין תורני באופן היפך התורה.

ב) ע"ד העלי' לתורה של כאלו שאין ברור אופן שמירתם התורה והמצוה.

כבר שאלוני פעם עד"ז מביהכ"נ דישיבת אהל יוסף יצחק במעלבורן, ועניתי אז, ומענה זו גם עתה בתקפו הוא, שהחלטה בזה תלויה בכו"כ פרטים, הן בהנוגע לאופן הנהגתו של זה הרוצה לעלות לתורה והן בהנוגע להנמצאים בביהכ"נ והרושם עליהם, שכל הענינים הנעשים בפרהסיא גם זה צריך להביאו בחשבון, ובהתאם להבירור בהאמור יש על אלו הנמצאים על אתר להחליט, אלא שמובן ע"פ מרז"ל לעולם תהא ימין מקרבת ושמאל וכו' שבאופן כזה צריך להתנהג גם בשאלה האמורה, ובפרט כשיש ספק אם צריך בכלל לדחות אפילו בשמאל, והרי כבר נאמר, דרכי' דרכי נועם וכל נתיבותי' שלום.

(ממכתב י"ח מ"ח תשי"ז)

המחדש בטובו

במענה על מכתבו מיום השלישי, בו כותב מה שהוקשה לו ע"פ השיטה דהבריאה היא בכל יום ובכל רגע וכמו שאנו אומרים המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, אם כן מהו הענין דיום השבת שבו נאמר וביום השביעי שבת וינפש מהבריאה דששת ימי בראשית.

והחילוק פשוט ע"פ מ"ש ויכולו השמים והארץ וכל צבאם ונאמר אין כל חדש תחת השמש, לאחר גמר ששת ימי בראשית, כי מה שמחדש אח"ז בכל יום תמיד מעשה בראשית הרי זה חידוש הישנות, משא"כ בששת ימי בראשית שהוא חידוש מעיקרא, היינו דבר שמעולם לא ה' עד אז, יש מאין...

(ממכתב כ"ח שבט, תשט"ז)

שלילת הפשרות

לאחרי הפסק הכי ארוך נעם לי לקבל פ"ש מהנעשה את כת"ר ע"י הרה"ח אי"א נר"נ עוסק בצ"צ הרחמ"א שי' חדקוב, ולהוודע אשר חזר לאיתנו וממשיך הוא בפעולותיו להחזקת היהדות והפצתה בכתב ובע"פ, ובודאי לדכוותי' למותר להעיר על שלילת הפשרות, לא רק פשרות בהנוגע לקיום המצות בפועל, שהרי זה פשוט, אלא אפילו פשרות בהנוגע לדיעות ואפילו גם פשרות בהסברת ענינים שיש אומרים שהמדע סותר השקפת התורה ומסבירים שזה רק הדרך לרכוש הנוער המאמין במדע ומסקנותיו, והרי רואים אשר רבים חללים הפילה שיטה זו, לא רק חללים בהנוגע לדיעות כוזבות אלא בעוה"ר חלישות בקיום המצות ופשיטא בהמס"נ על קיום המצות, ודוקא בנקודה זו זכה דורנו דור יתום לאור נוסף אשר אפילו אנשי המדע מודים, אשר כל המסקנות של המדע אינם אלא השערות, ואפילו לדידהו אין להקשות משמא על ברי, ז.א. משיטה שהם בעצמם מודים שאינה אלא רק השערה על שיטה שענינה ודאות וככל עניני האמונה והדת, ודוקא באירופא דרושים לאזהרה מפשרות כאלו לאחר ההירוס שפעל שיטת האפולוגיקא, וכידוע "ההסברות" בענין שנות קיום העולם שיטת ההתפתחות וכו' וע"פ מרז"ל הידוע מני' ובי' אבא לישדי בי' נרגא, כיון שכתבו ועטו בידו באותה השפה בה הפיצו שיטה האמורה ומכיר בתכונתה ונמצא במדינה שספוגה היא "חכמת ישראל" וכו' זכות נוספת עליו להתחיל בתיקון המעוות והגרעון עכ"פ במדה האפשרית, ויהי רצון שיצליח בזה.

(ממכתב י"ז ניסן, תשי"ז)

נוסח המברק שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א להבריק להקפות שניות בירושלים ת"ו תש"ל:

כבוד המשתתפים בהקפות שמחת תורה בירושלים עיר קדשנו תובב"א ע"י משיח צדקנו, בתוככי כל אחינו בני ישראל השמחים בשמחת תורה בכל מקום שהם - שליט"א.

בשעה ששמחה הכפולה, שמחת ישראל בתורה ושמחת התורה בישראל, מקפת ומאחדת את כל עמנו, הקרובים והרחוקים גם יחד, תוקף ותוכן מיוחדים לשמחה זו בירושלים השלימה שהודיעונו חכמינו ז"ל שלא נתחלקה לשבטים כי היא נחלת עולם של כל ישראל, שניתנה לו מאלקי עולם ככתוב בתורתו. ויהי רצון שתתאים ירושלים ליעודה שממנה תצא תורת השם ודבר השם וראו כל עמי הארץ כי שם השם נקרא עלי' ועל עמינו גוי אחד בארץ ובקרוב ממש נזכה ונראה בגאולה האמתית והשלימה כדבר השם: הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ קהל גדול ישובו הנה ובאו ורננו במרום ציון.

המשתתף בשמחתם שמחתנו וחותרם בתפלה לשנת שמחה ותורה ולשנת קיום היעוד וישבתם לבטח בארצכם ואין מחריד ואתם תהיו לי לעם ואולך אתכם קוממיות.

שמחת תורה משפיע כל השנה כולה

עיבוד לשיחת ליל שמחת תורה ה'תשנ"ב, בה נאמרו ביטויים נפלאים אודות זמן הגאולה והקשר של ילדי ישראל להבאת הגאולה האמיתית והשלמה • מתוך הספר 'דבש מלכות' בהוצאת ממש

שמחת תורה זה עניין של גאולה

בשמחת תורה אי אפשר שלא לחיות את הנושא האקטואלי כל כך - משיח! שמחת תורה כולו צועק משיח:
אחרי קריאת התורה בשמחת תורה אנו אומרים בפיוט: "אגיל ואשמח בשמחת תורה, בוא יבוא צמח (אחד משמותיו של משיח) בשמחת תורה".

ההרים... ונהרו אליו כל הגויים... והלכו עמים רבים... כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים".

יתרה מכך, ידוע הכלל שהמילה "כי" פירושה גם "כאשר". אם כן, הרי פסוק אחרון זה שלפני ההקפות נותן את התוכן של כל 17 הפסוקים כולם: מתי יתקיימו כל הפסוקים (שהתוכן הפנימי של כל אחד מהם הוא חיבור ה' שלמעלה מהעולם עם העולם) בשלמות? כי (כאשר) מציון תצא תורה... " שזה, כאמור, יקרה בגאולה האמיתית והשלמה.

לחיות משיח - אין עוד מלבדו

כיוון שמבואר בחסידות ששמחת תורה הוא "מועד כללי" שמשפיע על כל השנה כולה, אם כן הדגשת הגאולה והמשיח בשמחת תורה נמשכת לכל השנה כולה. ובפרט בשנת ה'תשנ"ב, שנת נפלאות בה, היינו שמאירים בה נפלאות הגאולה. ולכן העבודה עכשיו צריכה להיות חדורה בענייני גאולה ומשיח.

הפסוקים שאנו אומרים לפני הקפות מתחילים: "אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו" - פסוק זה רומז כי כמו שה' הראה במתן תורה את גילוי כבודו, הרי לעתיד לבוא, בזמן הגאולה, תהיה השלמות בכך. כמו שנאמר "והיו עיניך רואות את מורידך" - שנראה את כבוד ה' בגלוי בדרגה עוד יותר גבוהה ממתן תורה.

גם הפסוק המסיים (שהוא חלק מציטוט שלם בספר ישעיהו המדבר על אחרית הימים) מדבר על הגאולה: "והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' בראש

חיילים רגילים למפקדיהם. אם כן, ילדים אלו, המחונכים כך שיהיו חדורים לגמרי במשיח - עוד יותר ניכר עליהם מיד "משיח"! ובפרט כאשר הם רוקדים, כמנהג ישראל, בשמחת תורה עם התורה כשהיא סגורה, ואי אפשר ללמוד בה, דבר המדגיש את שייכותה לכל יהודי בכל דרגה שהיא, בין למדן מבוגר ובין תינוק שעדיין לא יודע ללמוד בתורה - השמחה בתורה באמצעות הריקוד, שהיא לכולם בשווה ממש.

לחיים, לחיים!

כדי לזרז את הגאולה עוד יותר, מתאים שכל התינוקות של בית רבן הנמצאים כאן בבית הכנסת (בשמחת תורה ה'תשנ"ב) יאמרו בהקפות אלו "לחיים", וגם המחנכים והמנהלים של "צבאות ה'" ישתתפו בכך על ידי שישירו איתם את ה"המנון" שלהם, וכל הקהל יסייע בכך, כי על ידי הילדים נמשך גם במבוגרים התואר "משיח".

ומכך שואבים אחר כך המבוגרים כולם: מחנכים, מנהלים וכל שלוחי הרבי, את הכח לעבודת כל השנה כולה, כולל העבודה העיקרית: להביא את משיח צדקנו בפועל ממש. זאת תוך שימת דגש מיוחד על עבודת החינוך של ילדי ישראל הנקראים "משיחי".

ויהי רצון שנחגוג כבר כולנו את ההקפות של שמחת תורה עם הקב"ה בעצמו כמו שכתוב "עתיד הקב"ה לעשות מחול לצדיקים... וכל אחד ואחד מראה באצבעו... ואמר ביום ההוא: הנה אלוקינו זה קיוונו לו ויושיענו, זה ה' קיוונו לו נגילה ונשמחה בישועתו" (מהפסוקים שלפני ההקפות) ותיכף ומיד ממש.

וצריך לראות את זה על היהודי בשמחת תורה, וגם בכל השנה: שצריך לחיות כבר כעת כמו בימות המשיח ממש.

אחד הדברים המאפיינים תקופה זו, ונדרשים כבר כעת, הוא להיות חדור בכל העניינים בידיעה ש"אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו". לא רק שיש את היהודי, והוא לומד תורה ומקיים מצוות, אלא שלמעשה "אין עוד מלבדו"! הכל רק אלוקות. ובכל מעשה ומעשה, הן של קודש והן של "חול", היהודי כל כולו אלוקות. מציאות האדם לכשעצמו לא קיימת. העניין היחידי שישנו הוא "לשמש את קוני". אוכל בשביל לעבוד את ה', ישן כדי שיוכל לעבוד את ה', וכן הלאה. ודווקא על ידי העבודה באופן כזה, מסירים את כל העיכובים להתגלות משיח.

ואולי בכך אפשר להסביר את העיכוב המבהיל של הגאולה - משום שהמצב עדיין לא הגיע ל"אני לא נבראתי אלא לשמש את קוני". אבל עכשיו שגם זה ישנו, הרי הכל מוכן לסעודת הלוויתן ושור הבר ויין המשומר בגאולה מיד.

מה רואים כשמסתכלים על ילד יהודי?

במיוחד קשור עניין זה לילדי ישראל - תינוקות של בית רבן, עליהם אמרו חז"ל "אל תגעו במשיחי - אלו תינוקות של בית רבן. מדוע הם נקראים "משיחי"?

משום שיש לחנך ילדים אלו באופן שיהיו חדורים לגמרי בתוך תוכם עם העניין והנקודה של משיח, כך, שכאשר רק מסתכלים על ילד יהודי, מה רואים? משיח!

ילדי ישראל בדורנו נקראים (בהסכמת גדולי ישראל) בשם "צבאות ה'". צבא המסור ובטל לגמרי לקב"ה, אף יותר מאשר

לחתן שלך מגיע ליקוטי שיחות מקורי

להזמנת ספרי "ועד להפצת שיחות": 077-5123-770 www.mamesh.org

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מצווה קלה

כאשר הבעל שם טוב

שאלה: ברית מילה שחלה בחול המועד סוכות, היכן תתקיים והיכן יברכו על היין?

תשובה: הטוב ביותר הוא לערוך את הברית בסוכה.

שאלה: האם כשיורד גשם ניתן לברך לישב בסוכה?

תשובה: אכן מנהגנו לשבת בסוכה אפילו כשיורד גשם, ולברך גם אז לישב בסוכה.

שאלה: בבניית סוכה קשרתי את החוטים של הלבד מאוד חזק, במרחקים של שלושה טפחים טפחים בגובה עשרה טפחים, זה מספיק?

תשובה: כן, הסוכה כשרה. בכל מקרה צריך להקפיד לשים את הסכך רק אחרי שהקימו את הדפנות.

שאלה: שכחתי לברך לישב בסוכה ונזכרתי רק לאחר ברכת המזון, מה עלי לעשות?

תשובה: אפשר לברך גם לאחר ברכת המזון, כיון שעצם הישיבה בסוכה היא גם כן מצוה.

שאלה: כיצד יקיימו את מצות הסוכה לעתיד לבוא?

תשובה: א. אחד מייעודי הגאולה האמיתית והשלימה: "עתיד הקדוש-ברוך-הוא לעשות סוכה לצדיקים מעורו של לווייתן, שנאמר "התמלא בסוכות עורו" (איוב מ, לא)".

ברם, חשוב להדגיש כי הישיבה בסוכת העור המופלאה לא תהי' דווקא בחג הסוכות ובכלל לא נקיים עמה את מצות הסוכה, משום שההלכה מחייבת ישיבה מתחת לסכך מן הצומח. סוכת הלווייתן תהיה ביטוי להתגלות אלוקית מופלאה שתאפוף את כל עם ישראל ("ועמך כולם צדיקים") בזמן הגאולה.

ב. בגמרא מסופר, כי בזמן הגאולה יבואו אומות העולם לבקש שיתנו גם להם מצוות, על מנת לזכות גם כן בשכר, ואז יאמר להם הקב"ה "יש לי מצווה קלה וסוכה שמה, לכו ועשו אותה". ו"מיד כל אחד ואחד הולך ועושה לו סוכה בראש גגו".

או אז, הקב"ה יוציא עליהם את החמה כבתקופת תמוז, ומיד כל אחד ואחד מבעט בסוכתו ויוצא, שנאמר "ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו". מיד הקב"ה יושב ומשחק עליהם, שנאמר "יושב בשמים ישחק, ה' ילעג למו". ואמר רבי יצחק: "אין לו להקב"ה שחוק בעולמו אלא אותו היום בלבד".

מקורות: סוכה כז, ב. כח, ב. לא, א. מה, ב. בבא בתרא עה, א. ע"ז ג, א ואילך. שולחן ערוך אדמו"ר הזקן אורח חיים סימן תרל"ז סעיף יא, וסימן תרל"ט סעיפים ד, ז, יז, יח, יט. ליקוטי שיחות כרך כט עמוד 211. ועוד

גר במז'בוז, היו בסביבתו רבנים גדולים שהתנגדו לשיטתו. בחג הסוכות אמרו, שסוכתו של הבעל שם טוב אינה כשרה על פי דין תורה. הבעל שם טוב התווכח עמם ואמר שסוכתו כשרה, והניח ראשו על ידו למספר רגעים. אחר כך פתח את ידו ונמצאה בה פתקה מקלף, ובה כתוב: "סוכה זו של הרב ישראל בעל שם טוב כשרה - נאום מט"ט שר הפנים".

פתקה זו נשארה בירושה אצל נכדו של הבעל שם טוב - הרב הקדוש בעל "דגל מחנה אפרים", וכאשר נחלה מישהו רחמנא ליצלן, הוא היה מצוה להניח את הפיתקה תחת ראשו של החולה, וכאשר עשו כן, נתרפא החולה מיד. כך היה במשך שנתיים, שבה לא נפטר אף אדם באותה עיר, עד שהניחו פעם אחת את הפתק אצל חולה אחד ונעלמה הפתקה.

שאלה: מתי מתחייבים בברכת 'לישב בסוכה'?

תשובה: למעשה כתבו הפוסקים, שמברכים "לישב בסוכה" על האכילה בלבד, ובכך פוטרים את יתר הדברים שנעשים בסוכה. אכילת לחם ומזונות בשיעור 'כביצה' - 56 גרם, מחייבת בברכה. לגבי שתייה בלבד אין מברכים 'לישב בסוכה', אך לגבי שתיית יין בהבדלה מברכים 'לישב בסוכה' לפני שתיית היין, גם אם לא אוכלים שם.

יש לציין, שראוי לאכול כביצה מזונות בסוכה שבה מברכים על הלולב, ולברך 'לישב בסוכה'.

שאלה: האם מותר להקים סוכה ברשות הרבים או שזה גזל?

תשובה: נאמר "חג הסוכות תעשה לך" ופירשו חכמים שתהא הסוכה שלך, וסוכה גזולה פסולה. למעשה, סוכה שהוקמה במקום המאושר על ידי העירייה ואינו מפריע לרבים, יש שלמדו זכות ודייקו מדברי אדמו"ר הזקן שניתן גם לברך עליה.

שאלה: אדם שאין לו סוכה, אסור באכילת לחם כל החג?

תשובה: אסור לאכול פת מחוץ לסוכה, אך אפשר ללכת לשכנים וכיוצא בזה. יש מצבים מיוחדים שבהם האדם פטור מן הסוכה, ויש לפרטם לרב.

שאלה: בירכתי לישב בסוכה ואחר כך אני צריך להיכנס לסוכה אחרת, האם צריך לברך שוב?

תשובה: כשנכנסים לסוכה אחרת, ואוכלים שם כשיעור, צריך לחזור ולברך.

יום חמישי > ל' חשוון ה'תשע"ט

היכונן

התנועות ר"ח כסלו המרכזית

יום חמישי > ל' חשוון ה'תשע"ט

הר"ם בקרב

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פרייארים לא מתחלפים

מכל בני ביתו

רק שנתו של ר' מענדל פוטרפס נדדה. השעה מאוחרת והכפור והחושך עוטפים בחוץ את הרחוב עד לשד מדרכותיו. לבטי לבבו של ר' מענדל לא הניחו לעפעפיו תנומה, שני מטילי זהב הטמין היום בחצר ביתו לעת פקודה לאחר שלחצו עליו בני ביתו כי 'ישמור קצת בצד'. כי הן אמת שר' מענדל סוחר ממולח היה ויד ורגל לו בשוק השחור הרוסי הפורה, אך את כל רווחיו היה מוסר מיד לתומכי תמימים. ישמור מעט בצד, יעצו לו.

"לשמור לעצמך שני מטילי זהב?! פעעע!!" חשב ר' מענדל מתהפך על יצועו. אך מצד שני, ימים טרופים היו ומי יודע מתי יזדקק לכסף. הוויכוח הפנימי הסתיים אחרי זמן לא ארוך, ר' מענדל קם באישון ליל, שלף את שני מטילי הזהב, עשה עימם מה שעשה ורק אז חזר למיטתו.

"לחיים לחיים! חבר'ה, צריכים קצת לזוז מעצמנו, קצת להתמסר, קצת. שנלמד משהו מהחסידים האלה, לחיים!"

אחח.. סיפור התוועדותי נוטף מיץ של חסידים.. המשפיעים מתענגים עליו, שומעי הלקח מביטים בעינים נוצצות, אומרים לחיים לחיים ומחייכים. שנזכה.. אח.. שנזכה להגיע לקרסוליים..

...

הפולקלור החסידי מלא בסיפורי מסירות הנפש הללו וההתוועדויות סובבות סביבם. לשים עצמך בצד ולהתמסר, לוותר על המעט שיש לך, על הקורטוב פינה אישית וחתכת עבודת ה' למען הזולת, למען המטרה או למען ההתקשרות.

הסיפורים האלו מייצגים זן נדיר של אנשים. של מוסרי נפש בעלי מבט שונה על החיים. האנושות מעריכה אותם, החברה מכירה בתרומתם והחסידים מעריצים אותם. הם נמצאים כמעט בכל מקום, נכונים לעזור, לפתור לסייע ולהעניק.

מכירים אותם? הרב והמשפיע שיעניקו מזמנם עוד ועוד לכל דכפין, האברך שיוציא את שקליו האחרונים לצדקה, החסיד שיהיה הראשון להוציא כסף מהכיס כשנגמר המשקה, הבחור שיתן את מיטתו לאורח בטבעיות כאילו היא מחכה שנים לארח, בעלת הבית שתשרוד שנים במצבים על-אנושיים למען ביתה החסידי, שתשא על גבה את משא המשפחה כולה בדממה ובגאווה. זה שתמיד יהיה איפה שצריכים אותו ולעולם לא יתחמק, החבדניק שתמיד יהיה שם בשבילנו עם אותו חיוך, כאילו הוא לא מתמודד

עם עשרות בעיות פנימיות וחיצוניות. הר"מ שיעבוד שנה ועוד שנה עם משכורת לסירוגין של חודש-כן-חודש-לא. 'עקשן' כזה שימשיך להדפיס, להפיץ, לחלק גם במחיר כלכלי-אישי זה או אחר.

לאנשים האלה קוראים בשפה גסה 'פראירים', דקדושה כמובן, והם זן נדיר ונכחד, כי בעולם של אינטרסים, פראיר מי שמחייך או מקשיב בחינם.

אנחנו נהנים להתרפק על סיפורי או על דמויות הגבורה הללו ולהעלות זכרונות מהסבא או מהרבא ש'היה יהודי של מסירות נפש', נהנים לטפוח על שכמם של הפראירים דורנו ולהרצות ש'לא בפניו' מקצת או כל שבחו. תאמין לי יהודי יקר זה.

אבער וואס? איש מאתנו לא מוכן להפקיד עצמו במריצת הפראיריות התלויה על בלימה בין שמים וארץ. כאותו קהל הבטוח ביכולות הלולין שמתרוצץ על חבל דק שמלפניו מריצה מתגלגלת בגובה, אבל השאלה 'מי מוכן לשבת במריצה?' נשארת תלויה. בין שמים וארץ כמובן.

...

מגיע הפארביינגען-קודש של הרבי מלך המשיח שליט"א בראש השנה ובשמחת תורה ומשנה חשיבה. התמסרות איננה מסלול חיים לבחירה, איננה דרך חיים ל'בעלי נפש', אלא זה חב"ד! זוהי ליובאוויטש! זאת האפשרות.

770 מלא על גדותיו, פירמידות עצומות נושאות אלפי תמימים ואנ"ש שרוקדים ומקפצים על מקומם בהתלהבות, "אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו" ישמעו אוזננו מה שפינו

מדבר, "ורוממתנו מכל הלשונות וקידשתנו במצוותיך", הרבי בחר בנו, אוהב, רוצה ומשקיע בנו, השקעה של תשעת דורות החסידות. בשביל מה? בשביל שנחיה 70 - 80 שנה כדי לעשות טובה לעצמנו? הרבי העניק לנו מלוא הכוחות והראה לנו דוגמא, ה ת מ ס ר ו ת. רבי שלא לוקח חופשות זה הרבי שלנו, וממילא, לנו חסידיו, התווה את הדרך.

אולי פראיר מי שדואג לעצמו? מי ששומר על משכורתו שלא תרד ומי שלחוץ על המקום האישי והזמן היקר שלו? כי משני הקוסמוס הגדולים, לא ישבו על משכורות, ולא ישנו 8 שעות, לא גבו כסף לפי שעת הקשבה ולא חייכו רק מול המצלמה. מוסרי הנפש נצרכו בהיסטוריה והעמידו דורות של חיילים שחונכו על אמת ללא פשרות.

איש מאתנו לא מוכן להפקיד עצמו במריצת הפראיריות התלויה על בלימה בין שמים וארץ. כאותו קהל הבטוח ביכולות הלולין שמתרוצץ על חבל דק שמלפניו מריצה מתגלגלת בגובה, אבל השאלה 'מי מוכן לשבת במריצה?' נשארת תלויה.

כולנו שותפים של ממש

בהתחייבות קבועה להבאת הגאולה
שותפות יום-יומית של מעשה בפועל
בענייני גאולה ומשיח!

כל אחד ואחת שיעשו ככל שביכלתכם
ויצטרפו לשותפות יקבלו גם מספר מתנות
גם באופן מיידי וגם לאורך השנה אי"ה.

קריאה של חיבה

ב"ה

ידוע בשער בת רבים יסודיות ומרכזיות העבודה להבאת המשיח שהיא
'השער' לכל עניני העבודה והיא היא השליחות היחידה' ויסוד כל קיומנו
כחסידים וכמאמינים.

המוסד 'ממש' - מרכז ההפצה בארץ הקודש' מוכר לכל אחד ואחת
שדברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א נוגעים בליבו, כמוסד הפועל
שנים על גבי שנים למען מטרה אחת ויחידה הנחלת בשורת הגאולה,
הפצתה והסברתה בקרב כל סוגי הציבורים, הן בחומרי הסברה, הן
במוצרים, הן בדברי דפוס והן בהרצאות, כינוסים והתוועדויות שכולם
מכוונים להגביר את אש הפעילות בקרב אנ"ש ובציבור הרחב.

אין די באר גודל הזכות, ההכרת ואף החובה הגמורה לכל מי שדבריו
הקדושים נוגעים לליבו לשנס מתניים ולסייע בכל האפשרי למוסד 'ממש'
שכולו קודש להכנת העולם לקבל פני משיח צדקנו. ואין צורך להסביר
ולתאר את ההוצאות הכבירות שלוקח על עצמו המוסד, ללא מקור בר
קיימא של 'תקציבים' וכדו', בכדי שלכל אחד ואחת מאיתנו יהיו כלים
מתאימים וראויים לבצע את שליחותנו.

אנו פונים בזאת בקריאה של חיבה לכל אחד ואחת מאנ"ש - אנא טלו
כתף והיו שותפים של ממש באופן קבוע וחודשי בממונכם למוסד 'ממש'
ובטוחים אנו כי בזכות שותפות הצדקה להבאת הגאולה נראה תיכף ומיד
בעיני בשר את התממשות נבואתו הקדושה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח
שליט"א בהתגלות מלכותו לעין כל כאשר כל ייעודי הגאולה בגשמיות,
בבני חיי ומוזני, וברוחניות - יתממשו רגע אחד קודם!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הרב אסף חנוך פרומר
משפיע בישיבת חת"ל חיפה
ועורך ספרי 'ממש'

הרב מנחם מענדל פרידמן
משפיע ישיבת חב"ד פתח תקוה

הרב משה קורנוויץ
מו"צ ור"מ בישיבת חב"ד נצרת עילית

הרב מאיר ווילשאנסקי
ר"מ ומשפיע בישיבת חת"ל צפת

הרב שמעון ויצהנדלר
ראש ישיבת תורת'ל ראש"צ ועורך
פרסומי 'ממש'

הרב מנחם הכהן כהן
רב ק"ק חב"ד בארישבע

החותמים על הוראת קבע של 100 ₪

- ✓ מתנה - ספר של ממש
- ✓ יקבל לביתו כל ספר חדש של ממש שייצא לאור
- ✓ בטאון הפנסאים עד הבית

1

החותמים על הוראת קבע של 180 ₪

- ✓ מתנה - ספר של ממש
- ✓ יקבל לביתו כל ספר חדש של ממש שייצא לאור
- ✓ בטאון הפנסאים עד הבית
- ✓ 10 עלונים להפצה לפני כל חג ומועד
- ✓ הקדשה באחד מספרי ממש

2

החותמים על הוראת קבע של 250 ₪

- ✓ מתנה - כל ספרי ממש!
- ✓ יקבל לביתו כל ספר חדש של ממש שייצא לאור
- ✓ בטאון הפנסאים עד הבית
- ✓ 10 עלונים להפצה לפני כל חג ומועד
- ✓ הקדשה באחד מספרי ממש
- ✓ פרנס היום - יום של פעילות בלוח השנה שיוקדש לזכות/לע"נ

3

לשותפות של קבע, חייגו: 077-5123-770

וואצאפ 054-2248-770 דוא"ל: info@mamesh.org

בזכות השותפות והסיוע של כל אחד ואחת מכם, תזכו לכל מילי דמיטב בבני חיי ומזוני ריחי - ובכולהו ריחי
ונזכה כולנו לעמוד לפני כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בהתגלותו המיידית תיכף ומיד ממש ונכריז לפניו:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"זיהו משגזשים שנה"

שנת הבניין

פרק א' - חודש אלול תשמ"ח - תחילת המבצע

"אני חסיד של בניה" - כך התבטא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על עצמו. בחודש אלול תשמ"ח הכריז הרבי שהשנה הקרובה תוקדש ל"שנת הבניין" - לתנופת בנית בנינים בכל רחבי העולם, הן בתים פרטיים והן מבנים ציבוריים ומוסדות, בצעד אולי בלעדי לכל המבצעים, כל אחד ואחד שדיווח לרבי על בניית או הרחבת הבית זכה לקבל המחאה מהרבי מלך המשיח שליט"א כהשתתפות בבניה, וכפי שיסופר לקמן. בחלק זה של הסקירה מיוחדת נעסוק בתקופת תחילת המבצע, במלאות 30 שנה לשנת הבניין: תשמ"ט - תשע"ט.

תחקיר: יוסף יצחק לוי • כתיבה ועריכה: מנחם כליפא • חלק מהתמונות באדיבות חב"ד אינפו וספריית ליובאוויטש

בשנים קודמות

אמנם בשלשלת היחס המקדים לספר "היום יום", נכתב בתחילת הפסקא של "תשמ"ט" - "מכריז שהשנה היא שנת הבנין". אך לאמיתו של דבר כבר באלול תשמ"ח החל כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעורר על בניית והרחבת בתים, ובעצם מאז ומקדם היה הרבי "חסיד של בניה" כפי שהתבטא בעצמו שנים רבות לפני שנת הבנין, אך אז היה זה כעוד התבטאות של ה"ופרצת" של דור השביעי, להרחיב ולהוסיף ולבנות, רק לקראת תשרי תשמ"ט הזרקורים התמקדו באופן "רשמי" בנושא זה.

כבר בשנת תשל"א אנו מוצאים סיפור מרתק המבטא את ה"שיטה" של הרבי בבניה והרחבת מוסדות חב"ד.

הרב שניאור חיים גוטניק, מחברי הנהלת הישיבה הגדולה במלבורן שבאוסטרליה, צלצל למזכירות הרבי מלך המשיח שליט"א להודיע אודות צעד חשוב שמתכננים, והוא - רכישת בניין יוקרתי לישיבה, ושאל אם לבצעו. בעיצומה של השיחה שניהל עם המזכיר הרב חמ"א חודקוב, הרים הרבי את השפופרת, שמע את השאלה, וענה "בוודאי, בוודאי!".

חיש מהר חתמו על קניית הבנין, ובחג הגאולה י"ט כסלו הושלמה רכישת המבנה החדש והמפואר, ובצעד נדיר נרשם בניירות בעלות המבנה, שמו האישי של הרבי, ומני אז הוסיף הרבי את כתובת זו לשטר מכירת החמץ (בנוסף זה: "ובמדינת אוסטרליה בעיר (ויקטוריה) מלבורן רחוב מעדא סט. קילדא המזרחית מספר 11 וברחוב אלכסנדר מספר 67").

באותו יום דיווח הרב גוטניק לרבי על קניית הבנין, ועל כך שנרשם על שם הרבי, הרבי הגיב על כך בטלפון בחיוך רחב:

בנין הישיבה במלבורן

"תוודאו שלא יהיו לי בעיות עם משכנתאות"... וכן בהמשך היום במהלך התוועדות חג הגאולה הזכיר הרבי אודות הידיעה שהגיע מאוסטרליה ואמר:

"עד שהיו כל כך הרבה ספקות שהיה כדאי לבזבז דולרים לטלפן ולשאול: הייתכן שנקפוץ לים.. מסתמא מלכתחילה הם כבר שיערו בעצמם שמכאן יגיע המענה שצריך להיות לא רק "דירה נאה" אלא שבאופן של "ופרצת".. ויהי רצון שיהיה בשעה טובה ומוצלחת".

ולאחר זמן מה, כשנכנס הרב גוטניק ליחידות, הוציא הרבי להפתעתו צ'ק, חתם עליו והעבירו לידו. רק בצאתו גילה כי הצ'ק נותר פתוח, ולאחר התייעצות עם המזכיר הרב חודקוב רשם בו \$4,000.

וכן בראשית שנות המ"מים אנו מוצאים התבטאות נדירה של הרבי מלך המשיח שליט"א על עצמו, וכך מסופר ביומן משנת תשמ"א:

במענה לשאלת מנהל מוסד בירושלים שהפנה לרבי את לבטיו לגבי הרחבת המוסד בבניית מבנים חדשים.

ענה הרבי: "אני חסיד גדול של בניה, ובמילא תבנו ככל היותר. ובשבוע הבא, כשתיערך מסיבה עבור המוסד, תספרו (והרבי הביט לכיוון השעון) שבשעה 23:50 בלילה שוחחנו בנוגע לבניה..."

השיחה הראשונה: "מציעים דבר"

ניתן לומר שמעמד "הנחת אבן הפינה" להרחבת 770, ב"ז אלול תשמ"ח, היווה יריעת הפתיחה לאווירה של "שנת הבנין". קדם לכך השיחה שנאמרה עשר ימים לפני כן, בש"פ שופטים תשמ"ח (מוגה):

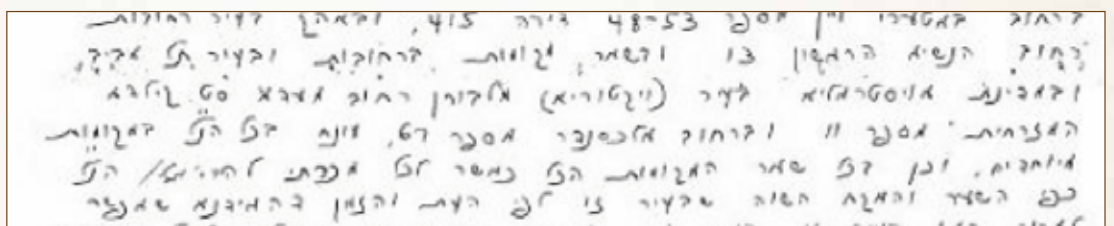
"בהמשך להאמור לעיל אודות ההדגשה בפרט בחודש אלול על העבודה בכח עצמו, מציעים דבר שיבטא בגלוי יותר איך שיהודים מוסיפים בעבודתם בכח עצמו: כהכנה לשנה החדשה, יתחילו בכל מקום ומקום (או עכ"פ ההחלטה) להקים בנינים חדשים, בתי תורה, בתי תפילה, בתי גמ"ח, או כולם, או כולם יחד.

וההתחלה (או עכ"פ ההחלטה) כבר תהי' תיכף הכנה קרובה ללכת ביחד עם המלך בשדה לעיר הבירה ולהיכל מלכותו, ובפשטות - לירושלים עיר הקודש, קרית מלך רב, בבית המקדש השלישי (שכבר עומד בנוי למעלה) ועד בקדש הקדשים, ותיכף ומיד ממש".

ובהשלמות לשיחה המוגהת, נוסף קטע המבאר מיד כיצד הוראה זו רלוונטית לא רק לעסקנים או בעלי אמצעים:

"וכאן המקום לעורר עוד הפעם שכל אחד ואחת, האנשים הנשים והטף, צריך להשתדל לעשות מביתו, חדרו וחפציו כו', בית תורה, תפלה וגמ"ח, כמדובר כמה-פעמים בארוכה".

ולקראת סיומה של ההתוועדות חזר הרבי מלך המשיח שליט"א וביקש שיעלו ויכריזו אותם אלו העורכים מסיבות בקשר עם בניית בנינים חדשים ובתי חב"ד חדשים.

הכתובת באוסטרליה מתוך שטר מכירת החמץ של הרבי מלך המשיח שליט"א

הנחת אבן הפינה למבצע "שנת הבנין"

כאמור, אין יותר טוב מלהתחיל את המבצע, מאשר "דוגמא חיה" מבנינו של מרכז העולם, תל שכל פיות פונים בו - 770. ביומני התקופה היא נכתב, אשר בעקבות השיחה הק' של הרבי הנ"ל, הוחלט ע"י עסקני וראשי "אגודת חסידי חב"ד" להביא לידי פועל תכנון ישן, והוא: להרחיב את בית הכנסת ובית המדרש של - 770. בראש הפרויקט עמד הנגיד המפורסם, אשר זכה לקירובים נדירים מהרבי מלך המשיח שליט"א, מר דוד צ"ייס.

ממחשבה למעשה, החליטו העסקנים לערוך מיד ב"ז אלו הנהגות אבן הפינה להרחבה המתוכננת, אך הם עצמם לא ציפו למה שעמד לקרות, התכנית הראשונית כללה טקס סימלי בלבד, בנוכחות מצומצמת וללא רעש מיותר.

אלא שההפתעה נחתה עליהם בעת אשר עמד מר צ"ייס בביתו של הרבי, לאחר תפילת מנחה, והזמין את הרבי בהזמנת כבוד (כנראה ללא כוונה מעשית כל כד), לטקס ההנחה, לאחר דיווח מפורט מתכנית ההרחבה. למרבה התדהמה, הרבי אכן אישר את הגעתו למעמד וזאת בתנאי (או בלשונו הק' "דיל") שהוא - מר צ"ייס ישא נאום ב"שפת האם" שלו - אידיש. את אותו מפגש חתם מר צ"ייס בשפת האידיש: "להתראות בשעה 5:00".

הסכמתו הפתאומית של הרבי להשתתף בטקס תפסה את המארגנים בלתי ערוכים בעליל. תוך מספר דקות הכשירו את הקרקע שבחזית 770 והוקמה בימת עץ מיוחדת עבור הרבי. על חזית הבניין נתלה שלט "גדול יהיה כבוד הבית, לשנה טובה ומתוקה"

בשעה 17:00 אחה"צ הופיע רכבו של הרבי, הישר מהמכונית עלה הרבי לבימת העץ המיוחדת

שנבנתה במקום, שם הוצב סטענדר מיוחד, ועל גביו נשא הרבי שיחה כבת 10 דקות.

באותו שיחה המשיך הרבי לשרטט ולבסס את המבצע החדש, וביאר את ההוראה מבנית בנין בעבודת האדם (בלתי מוגה):

"מאורע זה נקרא בלשון המדינה "גראונד ברייקינג" [שבירת הקרקע]. יש הוראה ולימוד גם מעצם "שבירת הקרקע" לפני בניית הבית: בשעה שאדם בונה משהו, צריכה ההתחלה להיות ב"שבירת הקרקע", שבירת הישות והגאוה, ענין הביטול, "ונפשי כעפר לכל תהי", בידעו שאין הבני" ע"י "כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה", כ"א כוחו של הקב"ה, אלא שהקב"ה העניק לו כוחות שהוא יוכל לבנות"

וכן הרבי הוסיף וקישר את בניית בתים לפרשת השבוע - פרשת כי תבוא, בו כתוב "ובנית שם מזבח לה'", ש"זוהי הוראה ולימוד לכאו"א, גם למי שנמצא בחו"ל, שכאשר הוא בא לארץ ישראל, כדברי הצ"צ "מאך דא ארץ ישראל", מיד "ובנית לה' אלווקיך" עליך מוטל החיוב לבנות בית להקב"ה", "ובנית" בלשון נוכח, שהקב"ה פונה אליך ואומר לך: "אתה בעצמך ע"י העבודה שלך ובכוחות שלך צריך לבנות".

ביומני התקופה מתואר המשך ההתרחשויות: לאחר שיחת הקודש, נשא דברים מר צ"ייס בשפה האנגלית ולסיום אמר: "רבי, אמנם התחייבתי לך לדבר באידיש אך מה אעשה ושכחתי שפה זו כמעט לגמרי והדבר קשה עלי, אך זאת אומר: (ואמר באידיש:) רבי, איך האב דיר ליב זייער זייער אסאך...". [רבי אני אוהב אותך הרבה מאד]. על פני הרבי התפשט חיוך רחב ומיוחד, לשמע נאומו המיוחד של מר צ"ייס.

אם לא היה מספיק "גילויים" ליום אחד, הגיעו אירועי היום לשיא, בשעה שירד הרבי וניגש לבור שנכרה מראש, לקח בידיו

בתים פרטיים, בניני רשות. ולאחרי שיהודי בונה בית פרטי, הוא עושה ממנו "מקדש"

לאחר מכן בצורה בלתי רגילה העלה הרבי שאלה על הנהגתו במעמד טקס הנחת אבן הפינה שהתקיימה יומיים לפני, בו יצא למעמד עם סירטוק משי (באותם שנים היה הרבי לובש את בגד המשי רק בשבתות וימים טובים) וחגור בגארטל:

"בהמשך האמור לעיל אודות

בניית בתים, כאן המקום לבאר את הטעם שיצאנו ל"הנחת אבן הפינה" עם בגד משי, לבושי שבת ויו"ט. . . ראינו בהנהגת רבותינו נשיאנו שבכל ענין של יו"ט לבשו בגלוי בגד משי. ומכיון שהם נהגו זאת בגלוי, זהו סימן שאין זה הנהגה מיוחדת לנשיאי הדור."

הוראות מפורטות ליישום המבצע החדש

דומה אשר השיחה המווגתה המרכזית, בו הבהיר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ברורות, את רצונו הק' במבצע זה, הוא שיחת ש"פ תבוא תשמ"ח, בה הקדיש הרבי נדבך חשוב מהשיחות לבאר את דרכי הפעולה, מטרתה והחשיבות. לנוחות הקוראים מוגש לפניכם תמצית ההוראות והנקודות אותם אמר הרבי בשיחה זו, מצוטט בחלקים מתוך השיחה המווגתה:

א. הכח למבצע "שנת הבנין" מ"אבן הפינה" של 770 - בכדי לעשות התחלה טובה בזה "לפתוח את הדרך", להוסיף יותר כח ליהודים בכל מקום ומקום שהם לבנות בנינים חדשים התחילו ע"י הנחת אבן הפינה של הבית כנסת ובית המדרש דנשיא דורנו כ"ק

הק' את חפירה והסיט את החול לצדדים, אחר כך התכופף מלוא קומתו הק' והרים בשני ידיו אבן כבדה במיוחד והניחה בתוך הבור, לאחר מכן כיסה את החול אם את החפירה.

ובכך בעצם הניח הרבי את אבן הפינה למבצע החדש של חסידי חב"ד - "שנת הבנין", או כפי שאמר הרבי בעצמו בשיחת ש"פ תבוא שהמעמד הזה נועד "לפתוח את הדרך ולהוסיף יותר

כח ליהודים בכל מקום שהם, לבנות בתים חדשים" וכדלקמן.

"חטוף ובנה" עוד בתשמ"ח

יומיים לאחר הטקס הנ"ל, במהלך שיחה שאמר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בי"ט אלול, הקדיש חלק נכבד וביאר את הקשר של מעלת בניית בתים עם החת"ת היומי - "ובנית גו' לה' אלוהיך" והוראה בפועל בצידה:

"כדאי ונכון ביותר להתעסק בבניית בתים חדשים, תוך ניצול כל הענינים שיכולים וצריכים לבנות, והא בהא תליא - דמכיון שיכולים לבנות, הרבי זה גופא מהווה סימן שצריכים לבנות.

ולחטוף ["אריינכאפן" . . .] לעשות החלטות טובות ולהתחיל לבנות עוד בשנת תשמ"ח ותשמ"ח ושנת הקהל.

והנה בנוגע לבתים ציבוריים - "בתי תורה" "בתי עבודה" "בתי גמ"ח", או בתים הכוללים כל ענינים אלו יחד - מאי קמ"ל?! פשוט שבזה צריך לעסוק כל השנה, ובפרט שהשנה היא "שנת הקהל", שזהו"ע ה"ציבור", בתים ציבוריים - החידוש הוא בנוגע לבניית

מו"ח אדמו"ר". "ומהתחלת הבניה של בית נשיא דורנו, שהנשיא הוא הכל - מקבל כאו"א כח להתחיל לבנות בנינים כל אחד ואחת במקומו הוא". "להעיר שחנוכת ביהכ"נ דנשיא דורנו (במקום זה בשנת ש"ת היתה ביום כ"א אלול - הקביעות דש"פ תבוא בשנה זו".

ב. החיבור של שמחה (תשמ"ח) ו"שנת הבנין" - "השמחה הקשורה עם מזון ולבוש אינה באופן קבוע, וכדי שתהיה השמחה באופן קבוע, יש לקשר זאת עם בנין בית, דבר קבוע ומתקיים". "ועפ"ז מבארים הטעם שעושים משתה ושמחה בחנוכת הבית, והשמחה אז היא שמחה הכי גדולה". "האופן הכי טוב וגדול איך להוסיף בשמחה בשנה זו הוא ע"י לקשר זאת עם בנינים ובתים".

ג. לא רק לשפץ את הבית אלא לקנות ולבנות חדש - "שכל אחד ואחת יקשרו את השמחה בלהתחיל לבנות בנינים חדשים". "נוסף לזה שמוסיפים פעולות בהבית הפרטי או החדר וכיו"ב, אבל זוהי הוספה בבית שכבר קיים, ובנדו"ד מדובר בעיקר אודות בניית בתים חדשים".

ד. אם אינו יכול לבנות או לקנות - "באם אין באפשרותו לבנות לבד - להשתתף עם אחרים, כמה ביחד לבנות".

ה. אילו מבנים נכללים במבצע שנת הבנין - "הן בנינים ציבוריים, בתי תורה, בתי תפילה, בתי צדקה והן בנינים פרטיים, בניני רשות". "וכמובן שהבניה במיוחד נוגע למוסדות שכל מוסד צריך לבית עבור המשרדים הכתות של המוסד, או באם יש להם כבר בנין אולי צריך לבנין יותר גדול ויפה, או להוסיף חדרים לבנין וכיו"ב".

ו. שייך גם לנשים - "דענין זה שייך הן לאנשים והן לנשים, ולהעיר אשר בכמה ענינים עיקריים יש לנשים. עקרת הבית, בינה יתירה (בנוגע לבניית בית וסידור החדרים כו') כמ"ש חכמת נשים בנתה ביתה".

ז. כהכנה לגאולה - "בקרוּב ממש זוכים כולם ללכת לארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, בבית המקדש השלישי, מקדש אד' כוננו ידך, ובפרט ע"י ההכנה מעין זה ע"י בניית בנינים חדשים בכל מקום עוד בזמן הגלות, כנ"ל בארוכה".

לנצל הקשר עם מומחי בניה לתנופת הבניה

ובהשלמות לשיחה הנ"ל של ש"פ תבוא, בהנחה בלתי מוגהת, מובאים דברי הרבי מלך המשיח שליט"א, בהם יורד לפרטיים טכניים ביותר להצלחת ויישום המבצע, המיועד לאלו השומרים על קשר עם אדריכלים וקבלנים, לחזק את הקשר ולנצל לתנופת הבניה.

"ישנם כאלו שהתעסקו בעבר בענינים של בניה, ובמשך הזמן הצליחו לפתח קשרים עם מומחים

לדבר, הן מבני"י, והן (להבדיל) מאינם יהודים, הן אנשים והן נשים, כפי שרואים במוחש בעיר זו (עיר הבירה דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) שיש גם נשים שיודעות ומבינות בעניני בניה כו'.

ומכיון שכל דבר הוא בהשגחה פרטית (כתורת הבעש"ט) - מובן, שיש לנצל קשרים אלו בשביל תועלת תנופת הבניה בתקופה זה.

וגם אם בנתיים נפסק הקשר עמהם (מכיון שהפסיקו לעסוק בעניני בניה לעסוק בענינים אחרים), הרי נקל יותר לחדש קשרים אלו מאשר להתחיל ביצירת קשרים חדשים, כמובן וגם פשוט.

והתקווה חזקה שכל הנוגעים ושייכים לדבר יתעוררו בעצמם ויעוררו את אלו שצריכים לעורר אותם לעסוק בענינים הנ"ל, החל מהתעוררות עכשיו, כולל גם שיפרסמו הדברים לאלו שלא שמעו כו'.

ובודאי לא יטענו שאין הדברים מכוונים אליהם, שהרי נוסף לכך שמדגישים בפירוש שהדברים מכוונים אליהם, אין נפק"מ אם המדבר כיוון אליהם אם לאו, אלא העיקר שתוכן הדברים מתאים אליהם. . ומובן, שהדברים אינם בבחינת דבר מוסר, שהרי אמירת דברי מוסר אינה אופן ההנהגה דחב"ד, כי אם בנוגע למעשה בפועל".

התוועדות זו שהיתה גדושה ומלאה בעניני שמחה ו"שנת הבנין", זכתה לסיוע מיוחד ובלתי שגרתי, לאחר ההכרזה הקבועה על אמירת "ברכה אחרונה" התבטא הרבי שיהיה זה ה"ברכה אחרונה" על הגלות.. והרבי הורה לומר שוב לחיים ולגן ניגון של שמח"ת, וכאן הרים הרבי את כוסו בידו הק' ואמר: "ואני המתחיל וממני יראו וכן יעשו כל הנמצאים כאן ובכל מקום, לחיים ולחיים ולברכה!", הקהל שאג בחזרה לחיים ופצח בשירת "ניגון של שמח"ת" - ניגון ההקפות לאביו של הרבי הרב לוי יצחק, והרבי עמד מלא קומתו ועודד את השירה בשמחה רבה.

בית של צדקה

בשיחה שנשא הרבי מלך המשיח שליט"א לפני נשות ובני חב"ד, בכ"ד אלול - קישר הרבי בצורה מיוחדת את המבצע הטרי לנשים ובנות בצורה מיוחדת. ע"י קביעת קופת צדקה ע"י מסמר וכדו' בקיר הבית ובחדר המטבח דווקא, על מנת שיכניסו בו מטבע כל פעם לפני הבישול, וכן להקפיד שהקופה תוקבע במקום בולט, וזהו מצד אהבת ישראל, כאשר תכנס השכנה לבקש מתכון או מוצר מסוים, תראה את הקופה ותשאל לפשרה ויסבירו לה.

"ובנוגע לפועל: יש לקבוע קופת צדקה במטבח ע"י מסמר וכיו"ב, וזה יהפוך את הבית כולו לבית של צדקה. ומה טוב לעשות זאת עוד היום תיכף לאחר הכנס, ולא להמתין אפי' ללילה".

בעוד שיחה זו נאמרה אך ורק בפני הנשים, חזר

קופת הצדקה הקבועה במטבח בביתו של הרבי מלך המשיח שליט"א

ביקש בחזרה חבילה אחת באומרו: "זהו עבור לקוחותיי".

ובשבת קודש שלאחר מכן - ש"פ נצבים תשמ"ח, הזכיר הרבי לפני חלוקת המשקה, שזוהו הזמן להזכיר אודות אלו העורכים מסיבות להנחת אבן הפינה, והרבי הוסיף ובירך ואיחל שנצא מהגלות "ולוקחים ע"ג ענני שמיא כל הבנינים כו' לארצנו הקדושה לירושלים עיר הקודש ולבית המקדש".

וקדם לאמירה זו דברים נוספים בהקשה למבצע הבניה ואולי אף קשור להזמנת הרב הכט, וזהו לשונו הק':

"מובן שפעולות הבניה צ"ל בסדר ואופן של עולם התיקון, אורות בכלים, אבל באופן דאורות מרובים בכלים מרובים".

וכן שוב קישר זאת הרבי גם, ודווקא - לנשי ובנות חב"ד: "בנוגע לבניה בענינים הפרטיים יש לנצל גם את מעלתה המיוחדת של האשה - בינה יתירה ניתנה באשה כפי שרואים במוחש שבענינים אלו מתנהגת האשה באופן של הרחבה יותר מהאיש (שלפעמים נדמה לו שזוהי הוצרה גדולה כו'), ולכן, יש לנצל ההרחבה דה"עזר כנגדו" כדי להוסיף בכל עניני בניה".

הנחת אבן הפינה לבית חב"ד המרכזי בארץ הקודש

פעולה נוספת שתוכננה בעקבות המבצע החדש, היה תכנית ישנה של "צעירי חב"ד" בארץ-הקודש לבנות "בית חב"ד מרכזי" בכפר חב"ד, בחודש אלול תשמ"ח, החליטו עסקני חב"ד שזוהו הזמן המתאים ליישם את הרעיון, המודעה שפורסמה בין אנ"ש דיווחה על טקס הנחת אבן הפינה חגיגי לבית חב"ד המרכזי, שעתיד להתפרס על פני 20 דונמים. צילום מהמודעה נשלח לרבי, ובכ"ד אלול זימן הרבי את המזכיר ריל"ג גרובר והורה לו כדלהלן: למסור לאהרונוב, מחר עושים את הנחת אבן הפינה והדברים שאני מוסר הם בבואי מהאוהל. אמור לו שבבואי מהאוהל (וזה הלילה השלישי של סליחות): נתקבל ותשואות חן והזמן גרמא ביום ג' דסליחות, ואזכיר על הציון.

ובליל כ"ה אלול קיבל הרבי דו"ח ממעמד הנחת אבן הפינה, ויצא המענה בזה הלשון: "כן יבשר טוב לעתיד לבוא ובהוספה וכתובה וחתמה טובה. אזכיר על הציון.

הרבי וביתר שאת ועורר על הוראה זו לא אחר מאשר בשיחת ערב ראש השנה לאחר תפילת מנחה, בפני כל עדת החסידים, אנ"ש והתמימים. וזהו לשונו הק' של הרבי (בלתי מוגה):

"דובר כמ"פ לאחרונה שצו השעה לעסוק בבניית בתים חדשים, ושייכות מיוחדת לבניית בתים עם ראש השנה, שהוא זמן של "בנין המלכות".

"ולכן בנוגע לפועל יש לחטוף עוד בשנת תשמח ותשמח ושנת הקהל לעסוק בענינים של בניה, בניית ביתו הפרטי, . . עי"ז שיחברו לקיר הבית, ע"י מסמר וכדו', "קופת צדקה", שהרי זה דבר קל ופשוט שכאו"א יכול לעשותו ברגעים ספורים וללא השתדלות מיוחדת, כי כל אחד יכול לעשות קופה מנייר ומקרטון, ואח"כ לקובעה לבית.

"ולכן, נסיים את השיחה בחיפזון, כדי להשאיר זמן למי שעדיין לא קבע בביתו קופת צדקה, שיקבע עוד בשנת תשמ"ח, ומיד יתן כסף בקופה".

הרבי מסרב להזמנה להנחת אבן הפינה

ימים ספורים לאחר מעמד הנחת אבן הפינה להרחבת 770, החליט הרב יעקב יהודה הכט שעמד בראש מוסד "מכון חנה" בקראון הייטס, ליישם באופן הכי מיידי את הוראת הרבי הטריה מהשבוע האחרון, ולבנות בנין חדש למוסד.

הרב הכט ציפה וקיווה שבזכות כך, יזכו החסידים לעוד מחזה נפלא ונדיר כפי שאירע בשבוע שלפני, והכניס לרבי מלך המשיח שליט"א הזמנה לטקס הנחת אבן הפינה לבנין החדש.

כדרכו של הרב הכט, ובסגנון השמור רק לו, הוסיף הרב הכט וכתב במכתב ההזמנה, שהיות ובטוח הדבר, שהרבנית

חנה - אימו של הרבי, אשר על שמה נקרא המוסד, תבוא בעצמה להשתתף בטקס, על כן מן הראוי שגם הרבי בכבודו ובעצמו יבוא בגשמיות להשתתף ולפוגשה.

למחרת, בכ"ד אלול נקרא הרב הכט אל הקודש פנימה, ליחידות קצרה בו אמר לו הרבי, שהרי כאשר הזמין אותו ידע הוא מראש שיסרב להזמנה, אך, המשיך הרבי מכיון שהוא רוצה ליטול חלק באירוע ההיסטורי זה, יתן לו חבילת דולרים עבור כל המשתתפים, על מנת שיכניסום בקופת צדקה הקבועה במטבח בהמשך לשיחה הנ"ל. ולאחר שהרבי מסר לידי הרב הכט כמה חבילות דולרים,

הפנינו לקט חסידים

"רגלים יש לכל אחד"

ידועה המעלה של השמחה בכלל ובפרט בחודש תשרי - חודש החגים. לפנינו לקט ציטטות וסיפורי חסידים אודות השמחה הראויה ובפרט בשמחת-תורה יום שכל כולו שמחה פורצת גדר

נלקט ע"י המשפיע הרה"ח אריאל לוזון

קיינ חסידות ניט זיין דארט וועלן מיר אהין ניט גיין, קיין ארץ ישראל אויך ניט." (=משיח יגיע רק להיכן שיהיה חסידות, אם יהיה שם חסידות - נלך לשם, ובאם לא יהיה שם חסידות - לא נלך לשם, גם לארץ ישראל לא). (ליובאוויטש וחייליה, רמח אותיות)

כך אמר רבי

רבנו הזקן סיפר, שבפעם הראשונה שדיבר הבעל שם טוב עם תלמידיו אודות שמחת תורה, סיפר: שמחת תורה בכלל מאחרים יהודים. זמן התפילה בשבת וביום טוב בכלל מאוחר מאשר בימי החול, ובפרט בשמחת תורה מאחרים קצת בשינה, בגלל ההקפות וסעודת יום טוב. אך למלאכים אין עבודה זו, הרי הם קמים בשמחת תורה באותה שעה כמו בכל יום. הם רוצים לומר שירה, אך בלי נשמות אין הם יכולים, ככתוב 'ברן יחד ככוכבי בוקר', ולכן הלכו לכבד את גן העדן. והנה מוצאים הם שם דברים שאין יודעים מה הם: נעלים, סנדלים, ותמהו מאד. הם היו רגילים למצוא בגן עדן ציצית, תפילין, אבל לא נעלי בית.

קמו והלכו לשאול את מלאך מיכאל. והוא ענה להם, שזה הסחורה שלו, והסביר להם, שזה מהריקודים עם התורה, והחל למנות את נעלי הבית: אלה הם מקאמינקה, אלה הם ממזריטש כו'.

ובכך התגאה מלאך מיכאל על מלאך מט"ט הקושר כתרים לקונו מתפלתייהן של ישראל, ואילו הוא - מלאך מיכאל

שאהבת ישראל אמיתית ישנה אצל חסידים בלבד.

נכחו באותה התוועדות ר' אהרן - אר"ע - ור' יקותיאל - קוש"ע - מדוקשיץ. ר' אהרן היה מלמד לנערים מבוגרים יותר ור' יקותיאל היה מלמד דרדקי.

נענה ר' אהרן ואמר: כמו אהבת אחים ממש. עונה לו ר' יקותיאל: עה, כמו אהבת חסידים אחד לשני.

אמר על כך הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק: זוהי ההרגשה ההכרתית של מלמד דרדקי חסידי, זהו אור החוזר של קמץ אלף א.

והיום, מדוע זה חסר? אלא, הישות היא מחיצה. צריכים להתנער מהנחות העולם. רע - הרי לא שייך ביהודי, אלא שיש להתנתק מהנחות העולם.

(ספר השיחות תש"ה מתורגם, עמ' לח)

אם יאמרו ר' אהרן

בשנת תרס"ט בסעודת שמח"ת דיבר הרבי הרש"ב אודות משיח ואמר, "משיח יבוא לכאן, לליובאוויטש". ר' שלמה לייב אליעזרוב שהיה נוכח באותו מעמד שאל את הרבי, "הלא כתוב - 'ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים!'"

ענה לו הרבי, "דער פירוש פון הר הזיתים שטייט דאך אין חסידות, און חסידות לערנט מען דא" (פירוש הר הזיתים הרי מבואר בחסידות, וחסידות לומדים פה). עוד אמר הרבי, "משיח וועט קומען נאר דארט וואו חסידות וועט זיין, אום אויב חסידות וועט זיין דארט וועלן מיר אהין גיין, טאמער וועט

בריוויטש ר' אהרן

ר' פאלע כהן מספר: פעם קרה שבאמצע הריקוד הרגשתי שמישהו דופק על גבי, הסתכלתי - והנה בן הרבי (הרי"צ) הוא הדופק! עיניו עצומות ומדבר לעצמו, "מילא די עבודה פון ר"ה און יו"כ, איז נו, אבער די עבודה פון שמח"ת, טאנצען טאפן מיט די פיס פרייליכער פרייליכער" (מילא העבודה של ר"ה ויו"כ, נו! אבל העבודה דשמח"ת לרקוד, לדפוק ברגלים, יותר שמח יותר שמח!).

(ליובאוויטש וחייליה)

נ"י סוכה

תש"ד ליל א' דחג הסוכות אחד המסובין שאל את כ"ק אדמו"ר מהור"י"ץ אם נהגו בליובאוויטש לעשות נוי סוכה? ויענהו: בליובאוויטש לא היו נוהגים בני סוכה, לא מתחת לסכך ולא על דפנות הסוכה. פעם הביא החסיד ר' זלקע פרסיץ ממוסקבה אשכול ענבים מלאכותי לתלות בסוכה, ולא תלו.

אצל הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק היה היושב בסוכה בבחינת נוי הסוכה. הפחד של קבלת עול מלכות שמים בראש השנה, עבודת ערב יום כיפור ויום כיפור ושמחת חג הסוכות היו אצל הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק חוויות של פנימיות הנפש.

(ספר השיחות תש"ד מתורגם, עמ' יב).

אזכור יקרא אהין

בהתוועדות שמחת בית השואבה בשנת תרנ"ד אמר הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק

- יעשה כתר יותר טוב מנעלי הבית
הקרועות שמריקודי שמחת תורה.
(ספר השיחות תש"א מתורגם)

מאן יקרי בילג

הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק אמר, ארבעים
ושמונה שעות של שמיני עצרת ושמחת
תורה יש לייקר ביותר. בכל רגע יכולים
לשאוב אוצרות, בדליים ובחביות, בגשמיות
ורוחניות - וכל זה על ידי הריקודים.
(ספר השיחות תש"ד מתורגם)

טוסיא קאני

בהומיל היה יהודי חסיד-פנימי, את
החיונה שלו (פרנסתו) שאב מחלוקת מים,
שמו היה ר' יצחק-שאל שואב-המים.

ר' יצחק-שאל היה חסיד מסור, התפלל כל
התפלות בבית הכנסת של הרה"ח ר' אייזיק
[מהומיל], והשתתף בשיעורים שלמדו שם.
בשבת היה אומר שיעור התהלים, לומד
משניות ומתפלל באריכות, והיה אחד מאלה
שהיו מבינים מאמרי החסידות העמוקים
שהר' אייזיק היה אומר.

פעם אחת, בשמחת תורה, אומר ר' יצחק-
שאל לר' אייזיק: רבי, החודש מילאתם
דליים מלאים, ואני מילאתי כוסית קטנה,
יעזור השי"ת שאתם, רבי, תנצלו הדליים
שלכם ואני את הכוסית שלי.

(ספר השיחות תש"א מתורגם)

צדק אצלו ירישו אמת גרבו

ניגון בהתוועדות אנ"ש, מחמם. אופן
החימום החסידי הוא גם כן בסדר חסידי.
חסידות עצמה מסודרת בסדר של מן
הקל אל הכבד ומכניסה סדר בכל דבר.
גם עניני עבודה וגם עניני השגה והשכלה,
נקבעו אצל חסידי חב"ד, מתוך "סדר".

הרבנית חי' מוסיא נכנסה אל אביה הוד
כ"ק אדמו"ר האמצעי והתאוננה, שהוא -
הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק בעלה - מעיף
את קהל החסידים בריקודיו. היית צריך
לראות בעצמך - אמרה לאביה הוד כ"ק
אדמו"ר האמצעי - איך הוא מופשט
לגמרי. הסבא - הוד כ"ק אדמו"ר הזקן
- אמר לי עליו שיש לו חושים רחבים,
המוחזן שלו רחבים וגדולים.

ענה לה הוד כ"ק אדמו"ר האמצעי:
אצלו - אצל הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק
"צמח צדק" - מאיר כעת גילוי האור של
שמחת תורה כפי שהיה בבית המקדש.
בית המקדש נקרא "לבנון". לבנון הוא
חיבור ל"ב נתיבות חכמה עם נו"ן שערי
בינה. יונה בן אמיטי זכה בשמחת בית
השואבה לגילוי נבואה, והוא - ה"צמח
צדק" - זוכה, על ידי שמחת התורה שלו,
לגילוי עצמות נשמתו כפי שהיא באצילות
ולמעלה מזה. לתורה עצמה יש עליה
בעצמות עצמותו יתברך משמחתו - של
ה"צמח צדק" - בשמחת התורה.

מוצאי שמחת תורה אחרי מעריב היה
הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק "צמח צדק"
לובש מעיל משי אחר, שכן מעיל המשי
שלו היה מלא זיעה וקרוע. כשהסבא -
ה"צמח צדק" - היה הולך לחדרו המיוחד,
היו גדולי חסידיו אדמו"ר האמצעי מקבלים
חתיכות מהבגד הקרוע כסגולה להצלחה
בתורה ועבודה.

(ספר השיחות תש"ג מתורגם)

סאורו ב'וקפה

בשמחת תורה בשעת ההקפות יכול
יהודי לפעול דברים גדולים מאד. בין
סוחרים ישנן דרכים שונות באופני
המסחר, ישנם סוחרים שנותנים סחורה
רק במזומן, בהקפה אין הם נותנים. וישנם

התחלת העבודה של חסיד חב"ד היא
בראש ובראשונה להסיק את התנור,
להבריא את הכפור. בניגון חבד"י לבבי
מחממים וכשנעשה חם נעשה יותר אור.
אור התורה מאיר, וכאשר תורה מאירה
- נעשה חם ואור באור התורה והעבודה.
צריכים לנגן ניגון חסידות פנימי, שיבריא
את הקור והחושך ולהמשיך אור וחמימות
בריקוד חסידות מסור.

- הנאספים ניגנו ורקדו בהתלהבות,
ולאחר מכן אמר כ"ק אדמו"ר (הרי"צ):
אכן רוצים לנגן ולרקוד בהתלהבות,
אך ההתלהבות החסידית עדיין איננה,
החיסרון אינו טמון בהרמת הרגלים, אלא
בכך שהלב והראש אינם בבחינת שמחת
תורה.

- אחר כך התחילו לנגן הניגון הידוע
"ניע זשוריצ'י חלאפצי" וציווה כ"ק אדמו"ר
(הרי"צ) להפסיק, באמרו: בתחלה צריך
להיות "חלאפצי" [חברים-עובדי מלאכה],
"חלאפיעץ" [עבד] נעשים על ידי זיעה של
מצוה בעבודת התפילה. בתחלה צריכים
לנגן כדי לחמם את ה"חלאפיעץ" [עבד]
בחום הקדושה, שכל העצמות ירגישו,
שמחת תורה. שהעקב ירגיש את התרגשות
הלב ודביקות המוח של שמחת תורה, ואז
יכולים לשיר "ניע זשוריצ'י חלאפצי".

(ספר השיחות תש"ד מתורגם)

הריקוד א' ורזי ה'אמת צדק

שמח"ת תקע"ו בשעת ההקפות, רקד
הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק "צמח צדק"
רבות. אברכים בריאים לא יכלו להחזיק
אותו, אחרים נפלו מעייפות, ואב-הסבא
המשיך בריקוד בהכריזו: "ריקודו יהודים,
ריקודו, שימחו בשמחת התורה, ובזכותה
תזכו לחיי בני ומזונא רויחא".

סוחרים שנותנים גם בהקפה.

הקב"ה הוא סוחר שנותן גם בהקפה, זהו הקפות מלשון הקפה, בשמחה שבשעת ההקפות יכולים לקבל הרבה סחורה הניתנת בהקפה. אלא, כשלוקחים סחורה בהקפה נעשים משועבד, צריכים לפרוע את החוב, דבר שצריכים לעשות מדי יום ביומו. (ליקוטי דיבורים לה"ק חלק ב).

רפואה ר"ל

השמחה של תורה היא רפואה לכל המחלות ר"ל. לבעל העבירה ר"ל מביאה השמחה פתיחת הלב והמוח להתחרט על כל עניניו הרעים ולקבל על עצמו להיעשות מעתה יהודי מקיים מצוות, וליהודי של תורה ומצוות מביאה השמחה של תורה פתיחת הלב והמוח להתקרב לאלקות, וליהודי חסיד עוזרת השמחה של תורה להתדבק בדביקות ובהתלהבות. (לקו"ט לה"ק חלק ה).

חוב זין למת מוכה רשומה

בחסידות מובאת הקושיא, לכאורה הרי היה מהראוי לקבוע שמחת תורה אחרי שבועות. מהשאלה עצמה מוכח שלשמחת תורה שייכות לשבועות....

....קוטב הענין, מדוע לא קבעו שמחת תורה אחרי שבועות, שכן רבש"ע רוצה שכל בני ישראל יהיו חסידים ותכלית הכוונה בבריאת העולם היא, שיהיו חסידים, כפי שאנו מוצאים בדוד המלך ע"ה שהוא משבח את עצמו "כי חסיד אני", כך גם מובא בגמרא "חסיד היה וכו'". חסיד הוא פנימי, שהכל צריך להיות על ידי עבודה ויגיעה, ושבועות הוא הרי הענין של מתן תורה, מתנה, למרות דאי לאו דעבד לי' נייחא לנפשי' לא היה יהיב לי', מכל מקום זה ענין של מתנה. ואילו הכוונה היא שתהיה עבודה ביגיעה.

שמחת תורה יכולה להיות רק על ידי לימוד במשך כמה חודשים, תשובה כללית ותשובה פרטית, בחודש אלול, ימי הסליחות וכו', לאחר מכן יכול להיות שמחת תורה, שלא כמו אלה שחוטפים ריקוד סתם כך, הדבר צריך לבוא על ידי עבודה ויגיעה. (ספר השיחות תש"ב מתורגם)

התעסקות בגורל

הענין של שמחת תורה הוא לא רק שאנו נשמח עם התורה, כי אם שהתורה תשמח

אתנו. שלא יהיה לימוד התורה בלבד, כי אם ההתעסקות בתורה. שלא תהיה בבחינת עלובה על שאין לה עוסקים. התעסקות בתורה פירושה מסירת הרצון, שבכל השנה ינהג על פי תורה. (ספר השיחות תש"ג מתורגם).

קנין קא חסיד

היום שמחת תורה, תורת חיים, וכל מלאכי מעלה משמשים שלוחים הממתינים באזניים קשובות לשמוע כל הגה - כל מלה - מה שיהודי מעורר ללימוד התורה, ולכל מלה של ברכה, שיהודים מאחלים, לחיים, שתהיה שנת חיים, לחוש את החיות האלקית ו"להרגיש" את צמיחת קרן דוד, צמיחת קרנו של משיח. (ספר השיחות תש"ד מתורגם)

אנחנו מדבר מלכות

עבודת היום - שמחת תורה - היא לשיר ולרקוד. מה משמעותו של ריקוד? - להרגיל את הגוף להיות נהנה מדבר מצוה. כך נהנה הגוף מאכילה ושתיה, ויש להרגיל אותו להיות נהנה מדבר מצוה. זהו מה שרוקדים עם הרגלים, שעל ידי כך הגוף מתייגע מיד. הגוף אינו רוצה בכך, הגוף דורש מנוחה, הוא עבד כל היום, יש לו הרבה דאגות והוא שבור בתוכו, והוא שואף לנוח וללכת לישון. צריך, אבל, להיות קביעת עתים לתורה, שבלי השיעורים שיש לכל אחד לפי ערכו - לא ילך לישון. בלי השיעורים - אי אפשר כלל. לא זו בלבד שהשיעורים, קביעת העתים לתורה, צריכים להיות בבחינת הכרח, אלא שהגוף עצמו ידרוש זאת. יש להעלות את הגוף בדרגה כזו שהוא עצמו ידרוש זאת. (ספר השיחות תש"ה מתורגם)

ניאון וקפול

כשהנאצים ימ"ש התנפלו על היהודים באחת העיירות פגשו בר' לייב שיינין, ואמרו לו שאותו לא יהרגו כי נבהלו מפניו המאירים, אך הוא אמר שרוצה הוא למות ביחד עם כל בני עדתו. כשהוציאו לגיא ההריגה, ביקש שהות של כמה דקות ונתנו לו, ואז החל לשיר את ניגון ההקפות של שמחת תורה, ותוך כדי כך יצאה נשמתו בטהרה ביחד עם כל עדתו.

(שמועות וסיפורים חלק ג')

כאכא גוט וזיין גוט

בעת התוועדות בבית אמו הרבנית מרת שטערנא שרה, סיפר אדמו"ר זי"ע (הרש"ב): חסיד אחד חלם שהרבי הקודם שלו אמר לו, שבשנה זו יחסר בביתו אחד מבניו ל"ע. הוא היה בראש השנה אצל הרבי הנוכחי (הרבי לא אמר את שמות הרביים בהם מדובר). אמר לו הרבי: "חשוב טוב יהיה טוב" (טראכט גוט וועט זיין גוט"). אולם הוא לא היה רגוע, כי הרבי הקודם הרי אמר לו זאת, הוא איבד את עשתונותו (געוון אויס מענטש"), ונסע לביתו.

בשמחת תורה, כל היהודים רקדו והוא בכה. לאחר מכן חשב לעצמו, הרי בכל זאת היום שמחת תורה, ויצא בריקוד עם כולם.

לאחר חג הסוכות הוא נסע שוב אל הרבי. כשנכנס ליחידות, שאל אותו הרבי: "מה עשית בשמחת תורה?" הוא סיפר את שארע עמו. השיב לו הרבי: "בכך הסרת זאת (את ה'גזירה'), חשוב טוב יהיה טוב" ("טראכט גוט וועט זיין גוט").

(לשמע אזן)

יאך מיינדיק גורל

ריקודם של יהודים בשמחת תורה, עושה רושם למעלה, הרבה יותר מאשר חידושים מסויימים בש"ס ורמב"ם.

החידושים ספק שהם אמת, ובודאי לא אמת לאמיתו, ואילו ריקודי שמחת תורה ושמחת ישראל הם בודאי אמת מצד הנשמה.

(ספר השיחות תש"א מתורגם)

חסינות נפש ו'גורל

בשעה שהולכים בהקפות עם ספרי התורה על כל אחד לקבל על עצמו את הענין של מסירות נפש בפועל על תורה. מתחת למעיל של ספר התורה ישנן אותיות התורה, והקלף מוקף גויל שעל האותיות, זהו "עצמות". תורה ונשמות מושרשות שתיהן ב"עצמות". כשלוקחים את ספר התורה - הרי אותי אתם לוקחים. ראש ולב אין לכל אחד, אבל רגלים יש לכל אחד. בשמחת תורה כל ישראל שווים, אין כאן הבדלים, ולכן הרי בשעת ההקפות יהרהר כל אחד בענין של מסירות נפש בפועל על תורה. זהו שמחת תורה, שהתורה תשמח אתנו.

(ספר השיחות תש"ה מתורגם)

נעוץ תחילתן בסופן

מתמקד בנוסח הקבוע המופיע במקומות רבים לצד תוארו של הרבי שליט"א מלך המשיח - יבוא ויגאלנו!

"מאי פשט יבוא ויגאלנו?", היה עלינו לומר ולכתוב "נבוא ויגאלנו", הוא כבר כאן, הוא כבר מביא לנו את הכל, ורק מחכה שאנחנו טיפה נתעורר ונביא את עצמינו, ובמילא "יגאלנו".

ובחזרה לאותו משפט אלמותי "אי מלכא אנא", אם אכן כולכם מסכימים שאני, אני הוא המלך; "עד השתא, אמאי לא אתית לגבאי?" למה, למה לא הגעתם אלי?

והדגש הוא דווקא במילה "לגבאי", כי רבים הם, הטובים והישרים בליבותם, שאכן מנסים להביא, אבל מנסים הם בדרך ההפוכה, של להביא את המלך אל העם, שחושבים הם כי אם נטעים את פשוטי העם מעט מעט, אזי אולי בסוף גם "נגרשנו"...

אך זעקתו הנצחית של המלך היא - אמאי לא אתית לגבאי? מדוע לא הבאתם את העם אלי?

לך על עם ישראל, והבא אותם, אחד אחד, אל מקור מים חיים, אלא תפל דבר מכל אשר דיברת, לכל מילה בשיחות הקודש יש משמעות, אל תחסיר, אל תייפה ואל תצנזר חלילה! הבא אותם אלי! תן לעם להגיע עד למלך. צא אליהם, קרב אותם, בלי למנוע מהם את האור הגדול, וכפי שראוי לו להאיר את כל אחד ואחד.

ואנן מה נענה אבתרי?

"הגלה נא, ופרוס חביבי עלי את סוכת שלומך. תאיר ארץ מכבודיך. נגילה ונשמחה בך. מהר אהוב כי בא מועד. וחננו כימי עולם".

(הרהורים של תשרי ב-770).

שאלה אחת, מאות שנות הפרש, ושינוי כל כך גדול. אותה שאלה שנתלתה אז בחלל העולם, אותה שאלה המשתחלת לה בינות לסיפורי מסכת גיטין, הנלמדת בימים המועדים לך, עולה וצפה דווקא בימים הנעלים ביותר של השנה.

"נעוץ תחילתן בסופן", דרשנים רבים מנסים להביר מדוע נאמר בצורה שכזו ולא להיפך - "נעוץ סופן בתחילתן"?

אך משפט זה, אותו משפט עליו נעמוד, יפה ונאה לו המשפט "נעוץ תחילתן בסופן", כי נעוץ הוא אי שם "בתחילתן", בתחילת הדרך הארוכה אליה יצאו בני ישראל עם חורבן בית שני, ועומד להן לישראל דווקא "בסופן", ברגעים האחרונים.

"אי מלכא אנא, עד השתא, אמאי לא אתית לגבאי?"

אותה שאלה מכשילה בה תקף אותו רשע את רבי יוחנן בן זכאי, הופכת מאוחר יותר לאבן מפתח בעבודת ה' של ראש השנה ויום כיפור, בסיפור מדהים, יחיד במינו, שזוכה להכנס לתוך סדר התפילה ע"י רבינו הזקן.

אותה התעלפות (נתעלף מאוד) של הרה"ק ר' אהרון מקארלין, הנה נזכר כל חסיד מידי שנה בשנה, הופכת להיות תובענית יותר ויותר, ככל שמתבגרים, ככל שמוסיפים יותר בקבלת פני המלך, הרי שמבינים אנו שעדיין, עדיין "עד השתא, לא אתית לגבאי"...

ואותה שאלה בה אנו נשאל את עצמינו, ככל הנראה רגע אחרי, אז כשהכל יראה לנו כמו שום כלום "היינו כחולמים", אז נשאל את עצמינו, כשאנו צובטים את עצמינו, כלא מאמינים, אכן, הנה. הוא היה ונמצא כאן כל הזמן ורק חיכה לנו שנגיע.

באחת השנים, התוועד משפיע ידוע בתשרי ב-770, כשהוא

"שנזכה לביאת משיח צדקנו ואז בודאי שיעשו ברכת "שהחיינו" הנאמרת "על שמחת הלב"

תיאור חי ומפורט מהנעשה והנשמע בחצרות קדשנו מליל הושענא רבה ועד למוצאי שמחת תורה ה'תשמ"ט | במלאות שלושים שנים למעמד המרגש ובצירוף תמונות מיוחדות ונדירות חלקן בפרסום ראשון

מתוך הספר החדש "תשרי בליובאוויטש - פת-בג המלך", באדיבות "המכון להפצת תורתו של משיח"

מוצאי שבת קודש - ליל הושענא רבה

אחרי תפילת מעריב נשאר כ"ק אדמו"ר שליט"א ליד הסטנדר שלו ופניו לקהל, והמתין עד אחרי הבדלה והכרזת הגבאי. לאחר מכן ניגש לסטנדר השני, ופתח בשיחה שארכה כשעה ו-38 דקות.

בשיחה דיבר אודות עניני יום זה, וקשר לשיעור רמב"ם היומי. כשדיבר אודות שיעור הרמב"ם ד' תשרי "תלמיד שגלה מגלין רבו עמו", שנשק קולו הק' כמה פעמים מבכי. כמו"כ דיבר בארוכה אודות תכנית הבנינים, וכן אודות התכנית של 770.

כ-10 שניות לפני סיום השיחה החל להרים את סידורו, ואח"כ יצא מביהכ"נ בשעה 9:22 כשמעודד את שירת "ושמחת".

בשעה 1:00 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לביהכ"נ

כשבידו הק' ספר התהילים הגדול, לאמירת תהילים של ליל הושענא רבה.

את התהילים אמר בעמידה. אחרי כל ספר אמר את ה"יהי רצון" לליל הושענא רבה וה"יהי רצון" לאחר צאת הלבנה (א' הסימניות היתה מונחת במקום ה"יהי רצון"). אחרי סיום כל ספר ע"י הש"ץ ר' חיים שלום דובער שי' ליפסקר, אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א קדיש מתוך דף הקדיש שבתחילת התהילים.

כשהחל הש"ץ לומר את ה"יהי רצון" האחרון (אחרי ספר חמישי), עשה כ"ק אדמו"ר שליט"א קיפול בדף שאחז בו (קאפיטל ק"א), ודפדף להתחלת התהילים לאמירת קדיש, ולפני "עושה שלום" סגר את הספר.

בעת שאמר ה"חובים" (ל"ע) אמרו קדיש, אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א משהו לריל"ג כשמצביע למטה מהבימה. כשסיימו לומר קדיש, פנה כ"ק אדמו"ר שליט"א לכיוון הקהל כשהתהילים בידו, והחל ללכת באיטיות לכיוון המדרגות באומרו: "אזוי ווי ס'איז דאך רגיל אז ביום ראשון מאַכט מען יעדערען פאַר אַ שליח אויף צדקה, מ'וועט דאָס אויכעט טאָן איצטער אַנשטאַט מאַרגן,

וויבאַלד אז מאַרגן איז דאָך אַ פאַרנומענער טאָג¹, ובעמדו ליד המדרגות סיים בברכה שע"י נזכה ל"צדקה העיקרית בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו תיכף ומיד ממש".

כ"ק אדמו"ר שליט"א ירד מהבימה וחילק לטנקיסטים חבילות של דולרים ע"מ לחלקם לקהל.

הרב שניאור זלמן שי' גורארי' ניגש וקיבל מספר חבילות של דולרים ע"מ לתת לנשים, אך באותו רגע ניגש ר' יוסף שי' וויינברג שבא לאותה מטרה... כ"ק אדמו"ר שליט"א חיך ועשה תנועה בידו השמאלית הק', ונתן חבילה נוספת לר' יוסף וויינברג. כשעבר א' התמימים עשה כ"ק אדמו"ר שליט"א תנועת תמיהה בשתי ידיו הק' ושאל: "דו ביסט אַ טאַנקיסט?²", והלה השיב בחיוב וכ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו. לעוד מישהו שאל כנ"ל והשיב

בשלילה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א לא נתן לו. כמו"כ שאל עוד כמה. החלוקה ארכה 3 וחצי דקות, ובסיומה נתן דולר א' לרחמ"א שי' חדקוב, ויצא מביהכ"נ כשמעודד את שירת "על הסלע הך". הי' צפוף מאוד, ושני אנשים הלכו לפני כ"ק אדמו"ר שליט"א ופילסו מעבר.

אח"כ חילקו הגבאים תפוחים ודבש לכל הקהל, כהוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א.

יום ראשון, כ"א תשרי - הושענא רבה

בבוקר יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א לסוכה עם הד' מינים כשהקהל מנגן "ושמחת", כרגיל.

בשחרית ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א מהבימה לפני הלל ועמד ליד סטנדר נוסף שהוצב ליד הש"ץ. בהלל ניגנו ב"הללו את ה' כל גוים" וב"ימין ה'", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בידו הק' על

(1) "מכיון שהרי רגיל שביום ראשון עושים כל אחד לשליח לצדקה, נעשה זאת גם עכשיו במקום מחר, מכיון שמחר הרי הוא יום עסוק".

(2) "אתה טנקיסט?".

בעת הולכת הספרי-תורה לבימה, הביט עליהם כרגיל. ב"הושענות" הלך אחרי הש"ץ כשהד' מינים בידיו הק', ובכל פעם חזר למקומו ליד הסטנדר.

אחרי הקדיש נטל כ"ק אדמו"ר שליט"א את הערבות וחבטן בקרקע לימינו חמש פעמים, ואז השליכן על הרצפה לשמאלו (והריל"ג לקחן).

בסיום התפילה יצא כשמעודד את שירת "ושמחת".

אחרי התפילה יצא לפתח סוכתו, והחל לחלק לעקאח לכל מי שלא קיבל עד עתה.

[במהלך היום היו חמשה תורות מחוץ ל-770: א. לחלוקת לעקאח לאנשים (באיסטערן פארקוויי); ב. לחלוקת לעקאח לנשים (ברח' יוניון); ג. לברך על הלולב של כ"ק אדמו"ר שליט"א לגברים (במקום הרגיל); ד. לברך על הלולב לנשים (ליד העזרת-נשים); ה. תור להיכנס לביהכ"נ להקפות].

בשעת החלוקה דיבר עם כמה אנשים. א' הציג את הר' זינגר שי', ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: הרי שמו מפורסם ויתפרסם עוד יותר. הנ"ל הציג גם את אשתו של פלוני, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שהרבנית שלו היתה מקיימת פגישות רבות-משתתפות ("סעלאן") עם אשתו של פלוני (הנ"ל).

לאשתו של ר' זלמן שי' יפה נתן חתיכה נוספת, ואמר לה שחתיכה אחת בשבילה בברכה לשנה טובה ומתוקה, והחתיכה השני' בשביל מנשסתר. לר' זלמן יפה נתן שלוש חתיכות באומרו שאחת לשנה מתוקה והצלחה רבה, השני' לנחת מכל המשפחה והשלישית לבריאות ושרגלו תהי' בריאה.

חלוקת הלעקאח הסתיימה בשעה 4:00 לערך, וכ"ק

אדמו"ר שליט"א נכנס ל-770 כשמעודד את השירה. בידו הק' היו שני ספרים ומעטפה גדולה שקיבל במהלך החלוקה.

אח"כ נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת מנחה בזאָל הקטן למעלה. לפני כניסתו נתן צדקה בקופה.

ליל שמיני עצרת

בשעה 7:15 לערך נפתחו דלתות 770, והקהל העצום שעמד בחוץ כבר כמה שעות פרץ פנימה.

עם כניסת כ"ק אדמו"ר שליט"א לביהכ"נ, מיד כשהגיע למקומו, הניח את סידורו על הסטנדר ופנה לעבר הקהל ששר ניגון שמחה, ובשתי ידיו הק' החל לעודד את השירה.

בין מעריבי להקפות היתה הפסקה לעריכת קידוש כנהוג (שהוכן ביד רחבה בסוכה הסמוכה לביהכ"נ, ע"י צוות אברכים בראשות ר' נחום שי' מרקוביץ').

בשעה 9:00 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א להקפות.

[באמצע "אתה הראת" הראשון הי' רעש גדול וצעקות של "הצלה" מהעזרת נשים וכו', אך כ"ק אדמו"ר שליט"א לא הסתובב].

כרגיל אחרי כל פעם שאמרו "אתה הראת" התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א ניגון. בין הניגונים בלילה זה ובליל יום שמח"ת היו: "זאָל שוין זיין די גאולה", "על הסלע הך", ניגון ההקפות לאביו הרלו"צ ז"ל, ועוד.

כ"ק אדמו"ר שליט"א התכבד בהקפה הראשונה, ובפנים מאירות הלך לכיוון בימת ההקפות ובדרכו נתן לכולם לנשק את הס"ת שבידיו הק'. בהגיעו לבימה, עלה ורקד לבדו

אדמו"ר שליט"א עמד מלוא קומתו ורקד על מקומו משך זמן רב בשמחה רבה ועצומה.

בשיחה השני' ביאר את ענין האושפיזין דשמיני עצרת - שלמה המלך וכ"ק אדמו"ר מהוריי"צ. כמו"כ לימד הוראה מופלאה משיעור היומי ברמב"ם: "המקח אינו נקנה בדברים, ואפילו העידו עליהם עדים כו' הרי זה אינו כלום", שמזה למדים גודל חשיבותו של המעשה בפועל.

באמצע שיחה זו הי' מאבק בין שני אנשים, ונעשה מזה רעש וכ"ק אדמו"ר שליט"א הפסיק את השיחה והפנה ראשו הק' לכיוון הרעש והביט זמן מה, ואח"כ המשיך בשיחה, וכעבור זמן החל לדבר בחריפות על הענין דהיפך אהבת ישראל.

בשיחה השלישית אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שהענין המעשי אותו אפשר לבצע עתה הוא הניגון, שהוא קולמוס הלב, והורה לנגן את ניגוני רבותינו נשיאינו (דבר אינו רגיל כלל בהתוועדות ליל שמח"ת), וניגון הקפות.

ניגונו: שלוש תנועות להבעש"ט, הרב המגיד ואדמו"ר הזקן, "א-לי אתה" לאדמו"ר הזקן, ניגון ה"קאפעליע" לאדמו"ר האמצעי, "ימין ה" להצ"צ, "לכתחילה אריבער" לאדמו"ר מהר"ש, ניגון הכנה לאדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, "הבינוני" לאדמו"ר מהוריי"צ, "אתה בחרתנו" לכ"ק אדמו"ר שליט"א, וניגון ההקפות לאביו הרלוי"צ ז"ל.

אח"כ אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א דאע"פ שלא יודעים איזה ניגון יהי' ה"שירה העשירית" ועם איזה מילים, אבל ברור שהתוכן של המילים יהי' בהתאם לחידוש המיוחד של הימים ההם, והתחיל לנגן "ניעט ניעט ניקאוּוֹץ". באמצע הניגון, שוב עמד כ"ק אדמו"ר שליט"א מלוא קומתו ורקד על מקומו בשמחה רבה.

בשיחה האחרונה ביאר את התיבה הראשונה בפסוק הראשון של "אתה הראת", ובסיום עורר שוב על בניית בתים.

בסיום ההתוועדות הכריזו אודות הסדר וזמן של ההקפות, ואח"כ הזכיר כ"ק אדמו"ר שליט"א אודות אמירת ברכה אחרונה.

ההתוועדות הסתיימה בשעה 12:00.

טרם צאתו החל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן את ניגון ההקפות

(כמו אשתקד, אבל לא לזמן ארוך כ"כ כמו אז), והגבי' את הס"ת להגברת השירה.

בשאר ההקפות (ב-ו) נשאר כ"ק אדמו"ר שליט"א על בימתו, והי' בשמחה רבה. כשר' ישראל שי' דוכמן חזר מהקפה, ומפני הדוחק הגדול הריקוד היו פניו שטופות זיעה, הביט עליו כ"ק אדמו"ר שליט"א בחיוך רחב, שלף מכיסו את המטפחת שלו וזרק אותה לעבר הנ"ל. כשר' יעקב יהודה שי' העכט חיבק את ד"ר ווייס שי' ונתן לו נשיקה, הביט עליהם כ"ק אדמו"ר שליט"א והניח ידו הק' על פיו ו"שיגר" להם נשיקה. את ר' זלמן שי' יפה שאל אם חליפתו כבר נקרעה.

בא' ההקפות שרו "הרבי שליט"א אין כמוך בעולם", אבל אז נשען כ"ק אדמו"ר שליט"א ותנועות העידוד החלו להיפסק ופניו הק' הרצינו, ואז החליפו ל"על הסלע הק'" וכ"ק אדמו"ר שליט"א החל שוב לעודד.

בהקפה השביעית שוב התכבד כ"ק אדמו"ר שליט"א ורקד כנ"ל. ההקפות נמשכו כשעתיים.

יום שני, כ"ב תשרי - שמיני עצרת

תפילת שחרית היתה שמחה במיוחד ושולבה בה, בחזרת הש"ץ ובהלל, ניגונים שמחים, וכ"ק אדמו"ר שליט"א הרבה לעודד אותם. תפילת מנחה הוקדמה ע"מ לאפשר לכולם לצאת ל"תהלוכה" לשמח יהודים בבתי כנסיות ברחבי ניו יורק.

ליל שמחת תורה

בשעה 9:00 ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות.

בסוף השיחה הראשונה צוה שא' מהמסובים יעשה קידוש ויכוון להוציא י"ח את כל מי שלא שמע עדיין קידוש, והזכיר שבעת הקידוש מברכים "שהחיינו", וסיים בברכה שנזכה לביאת משיח צדקנו ואז בודאי שיעשו ברכת "שהחיינו" הנאמרת "על שמחת הלב", ובודאי שאז תהי' שמחת הלב הכי גדולה.

אחרי שעשו קידוש, התחילו לנגן ניגון שמחה דשמח"ת, וכ"ק

לאביו הרלווי"צ ז"ל.

אחרי כחצי שעה חזר כ"ק אדמו"ר שליט"א לביהכ"נ להקפות, והחלו באמירת פסוקי "אתה הראת" ג"פ.

כ"ק אדמו"ר שליט"א רקד בהקפה הראשונה והשביעית כאתמול.

גם הלילה שאל את ר' זלמן שי יפה האם חליפתו נקרעה.

יום שלישי, כ"ג

תשרי - שמחת תורה

כ"ק אדמו"ר שליט"א התכבד בהקפות, והלך לבימה כשהפעם מונחת עליו תיבת הקריאה. כ"ק אדמו"ר שליט"א הקיף את התיבה שלוש וחצי פעמים כנהוג, ואח"כ רקד בחלק המזרחי של הבימה (קודם לכן נתן את סידורו לר' לייבל שי ביסטריצקי). הפעם החזיק כ"ק אדמו"ר שליט"א את הס"ת ביד אחת, ועודד את השירה ביד השני (ולא כבלילות שהניף את הס"ת).

כשסיים לרקוד, החל הקהל להכריז- לשיר "יחי אדוננו מורנו ורבינו" [הריל"ג והריב"ק היו כנראה מעט בגילופין, ומחאו כפים ועודדו את השירה וכו'... (כמדומה שלפני הקפות הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א לריל"ג, ואולי גם לריב"ק, לעשות קידוש)]. כ"ק אדמו"ר שליט"א הקיף את התיבה מימין לשמאל, וחזר למקומו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א עלה לחתן בראשית, וכרגיל קראוהו בשמו הק' וכן את כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ.

לפני השקיעה ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות, ונטל ידיו הק' לסעודה.

בשיחה הראשונה ביאר את מהותו של החג, אשר למרות שעומדים בסיומו הרי כל פרטיו קשורים במהותו העצמית,

"שמחת תורה" כענין בפני עצמו, ולא רק כהמשך לשמחת החג כולו. בין הדברים היתה התייחסות גם לנושא סיום הרמב"ם וחשיבותו הגדלה, ונמשך דיון למקור השם "היד החזקה" שניתן לספר משנה תורה. אח"כ אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א כי דוקא בסיום החג יש להוסיף בשמחה, עד לשמחה נעלית מכל הגבלה. כמו"כ פלפל בענין יו"ט שני של גלויות לע"ל, והתוה קוים כלליים בענין והשאיר את הדיון המפורט לעיונם של המשתתפים ב"כינוס תורה" מחר.

בשיחה השני' דן בשאלת נתינת השמות לדגים, דבעוד שלכל בעלי החיים ניתן השם ע"י אדם הראשון, לא מפורש בחז"ל כיצד ניתנו השמות לדגים למרות שגם הם בכלל בעלי החיים. ההסבר הי' לפי פנימיות הענינים: הדגים, בין שאר כל הברואים שבים, שייכים לעלמא דאתכסיא, עובדה המהוה סתירה לגילוי השם.

בשיחה השלישית חזר על ההוראה להוסיף בבניית בנינים יהודיים בכל מקום, עד שלכל מוסד יהי' בית פרטי משלו. הפעם הושם דגש מיוחד על הקמת שכונות יהודיות, היינו בתים רבים שכל מטרתם היא הפצת היהדות.

אחרי שיחה זו ציוה לנגן ניגון הכנה, ניגון אדמו"ר הזקן (בבא הרביעית פ"א) ו"ניע זשוריצי כלאפצי".

בשיחה הרביעית הי' פלפול הלכתי נוסף בתור השתתפות ב"כינוס תורה", שהוקדש אף הוא לנושא היות השנה שנה מעוברת. השקו"ט הי': כאשר יקויים היעוד "ואשיבה שופטייך כבראשונה" ותקום הסנהדרין לפני חודש אדר, כפי

אדמו"ר שליט"א הרבה לעודד בב' ידיו הק' לסירוגין. בניגון "צמאה לך נפשו... עך טי" שוב הורה בידו הק' לשרוק.

בניגון "ווי וואָנט משיח נאָו" (במנגינה ששרים גם "עד מתי") עודד בחזק, ובאמצע הסתובב סיבוב שלם כשמניף את ידו השמאלית הק' לכל הכיוונים. כמו"כ עודד בניגון "מי ארמיא אדמורא".

לא' ממפקדי המשטרה נתן בקבוק משקה באומרו (תוכן): אתה עושה כל כך הרבה בשבילי, אני חייב לעשות משהו בשבילך.

כשעברו הת' זלמן שי' ואביו ר' בערק'ה שי' וואלף, קרא כ"ק אדמו"ר שליט"א שוב להת' זלמן וואלף ונתן לו בקבוק משקה באומרו: "גיב דאָס צו דיין טאַטע"³, ואח"כ פנה לאביו של הנ"ל והביא לו ג"כ בקבוק משקה באומרו בחיוך רחב: "און דו - גיב דאָס צו דיין טאַטע"⁴...

לפרופסור ר' ירמיהו שי' ברנובר אמר שיתעסק בבחירות לטובת "אגודת ישראל".

הזמר ר' מרדכי בן דוד שי' ורדיגר עבר ודיבר עם כ"ק אדמו"ר שליט"א, וקיבל בקבוק משקה.

בסיום החלוקה התיישב לאמירת ברכה אחרונה, וכשסיים החל לנגן "כי בשמחה תצאו" ועודד בידו הק' בעודו יושב. אח"כ נעמד, הכניס לתחילת סידורו כו"כ פתקים ומעטפות שקיבל במהלך החלוקה ולקח את הסידור ואת הגביע, ויצא מביה"כ בשעה 3:40 לערך כשמעודד את השירה.

(3) "תן את זה לאבא שלך".

(4) "ואתה - תן את זה לאבא שלך".

שאנו מקווים, האם יהי' בידם לשנות את העובדה שרבני ישראל כולם כבר קיבלו את השנה כשנה מעוברת? אף כאן השאיר את המשך הדיון המפורט למשתתפי ה"כינוס תורה".

אחרי שיחה זו ציוה כ"ק אדמו"ר שליט"א להכריז ולהזמין את הקהל ל"כינוס תורה", ונתן את החלה והמים להרב שניאור זלמן שי' לבקובסקי. אח"כ ציוה להכריז על הסדר.

בהתוועדות זו לא אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א מאמר.

כ"ק אדמו"ר שליט"א בירך ברכת המזון, ואח"כ עבר לפני התיבה לתפילת מעריב.

בסיום התפילה ניגש כ"ק אדמו"ר שליט"א למקום החלוקה, לקח מפית וניגב את גביעו, סידר את מקום הצלוחית והניח את הגביע, ור' דובער שי' יוניק מילאו ביין. כ"ק אדמו"ר שליט"א ניגב אצבעותיו במפית ופתח את הסידור להבדלה, הניח את המפית על הסידור להחזיק את העמודים, הרים את הגביע ופתח בהבדלה.

בשעה 10:40 לערך החל בחלוקת "כוס של ברכה".

כרגיל גם חילק לרבנים, משפיעים, שלוחים ועסקנים בקבוקי משקה קטנים בברכת: "הצלחה רבה". הגיעו הרבה חסידי פולין עם שטריימלאך וכו'.

במהלך החלוקה שרו ניגונים שמחים כרגיל. באמצע הגיע החזן צ'אצ'קס שי' ושר את הניגון "אחד מי יודע" ברוסית, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה בידו השמאלית הק' מפעם לפעם, ובסוף הניגון הורה כמה פעמים בסימן ידו הימנית הק' לשרוק.

אח"כ שר הנ"ל עוד ניגונים ברוסית: "ניעט ניעט ניקאָוואָ", "כאָטש מי כודי", "ניע זשוריצי כלאַפצי" ו"קול ביער", וכ"ק

צידה לדרך

לטעום את ימות המשיח

מי שלא טעם שמחת הגאולה ברחובה של עיר - לא טעם שמחה מימיו...

מהי הסגולה לעשירות? • מתי התבטא הרבי שליט"א על יהודי אחר שהוא טיפוש? • כמה זמן מותר לישון בלילות חג הסוכות? • האם גשם זלעפות הוא תירוץ מספיק טוב בשביל לא לרקוד? • ועם איזה ריקודים טועמים את ימות המשיח? • לקט הוראות והדרכות מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על גודל החשיבות בריקודי שמחת בית השואבה ברחובה של עיר.

נלקט ונערך על ידי הרה"ת ר' מנחם מענדל שי' דורון

המתכון לשמחה גאולתית

תקנת 'שמחת בית השואבה', זכתה להתייחסויות רבות מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, שביאר פירט הרחיב ונימק כל פרט בשמחה גדולה זו.

ראשית כל ישנה ההוראה הפשוטה, שכל עניני שמחת בית השואבה צריכים להיות בדוגמת בית המקדש, וכמו שבזמן שבת המקדש היה קיים החלה השמחה בעזרה שבבית המקדש, על דרך זה בזמן הגלות צריכה השמחה להתחיל כבר בבית הכנסת⁶ (ובפשטות הכוונה מלבד להוספה בלימוד "פיקודי ה' ישרים משמחי לב"⁷, להתחיל לרקוד בפועל בבית הכנסת לאחר התפילה וכיוצא בזה⁸), ולאחר מכן להמשיך גם

ולהעיר שעל פי מדרש זה, 'מעייני הישועה' הוא מלך המשיח עצמו שבני ישראל 'ישאבו' ממנו תורה חדשה.

6 לקוטי שיחות ח"ט ע' 578.

7 ומה לנו גדול ממעשה רב, כפי שנוהג כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א עצמו. ולהעיר מהחשיבות הנפלאה שייחס לשיחות אלו, שמלבד השעות הרבות שהקדיש מידי שנה בשנה לבאר ולדבר מעניני שמחת בית השואבה, כאשר באו שיחות אלו בדפוס בכריכה קשה בקובץ 'מעייני הישועה', היו אלו השיחות הראשונות שלא הוגהו, שהסכים שיוחתמו בטבעת המלך עם סמל קה"ת.

8 התוועדויות ה'תנש"א ח"א ע' 121: "היינו שהשמחה היא גדולה ביותר, שממלאת כל שטח המקום שבין הכתלים והגג שבית הכנסת, עד שאינם יכולים להכיל גודל השמחה ואז מתפרצת השמחה ויוצאת לחוץ. ובלשון הגמרא: פקע איגרא. לקול המולת ההמון

את הריקודים של שמחת בית השואבה זכר לשמחה של בית המקדש⁴, והוסיף להיות וקלקלתו זוהי תקנתנו, הרי שמוטל עלינו להוסיף בשמחה זו עוד יותר מאשר השמחה שהייתה בבית המקדש שהיתה גדולה ביותר עד שנאמר עליה 'מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו'.

ואם על השמחה שהיתה בבית המקדש הסמיכו חז"ל את לשון הפסוק "ושאבתם מים בששון ממעייני הישועה", הרי שגם על השמחה בדורנו אנו, דור הגאולה, יש להמליץ את דברי הרד"ק על הפסוק: "כמו השואב מים מן המעיין שלא יפסקו מימיו כי בכל עת ימצא בו לשאוב כי הוא מקור תמיד, כן לא תפסוק מהם הברכה והישועה ויהיו בששון כל ימיהם", ולא רק השלימות בששון ושמחה, אלא גם השלימות ב"ישועה", הגאולה האמיתית והשלימה ע"י הרבי שליט"א משיח צדקנו, ש'ישאב' לנו תורה חדשה וישמיענו מפיו, תיכף ומיד ממש⁵.

4 קובץ 'מעייני הישועה' - א', עמוד 49. ליל ג' דחג הסוכות תש"ג, התוועדויות ח"א ע' 149.

5 "לעתיד לבוא הקב"ה קורא את גן-עדן ציון, והמשיח עתיד לישב בישיבה וכל באי עולם באים ויושבים לפניו לשמוע תורה חדשה ומצוות חדשות וחכמות עמוקות שהוא מלמד לישראל, שנאמר ושאבתם מים בששון ממעייני הישועה" (מדרש חכמים, נדפס בקובץ 'מלך המשיח - אישיותו והנהגתו במקורות חז"ל' ע' 71).

עניני שנת הקהל נמשכים גם בשנה שלאחריה¹, ואם בכל הענינים כך, על אחת כמה וכמה בעניני חג הסוכות עצמם "אשר הענין דהקהל בחג הסוכות - יש לומר דנמשך הוא על כל פנים עד חג הסוכות דשנה שלאחריה, ככל עניני חג הסוכות"².

ואם מוטל עלינו להמשיך לעסוק בלהט ובשטורעם של 'הקהל' בכל פרטי העבודה, על אחת כמה וכמה שהדברים תקפים ביתר שאת ויתר עוז בנוגע ל'שמחת בית השואבה' בימים מיוחדים אלו, בהם ניתנת לנו הזכות הנפלאה 'לטעום את ימות המשיח', ולשאוב שפע של שמחה וברכה בכל המצטרך.

ובפרט, שכל הענין דשמחת בית השואבה ברחובה של עיר החל בשנת 'הקהל'³, כאשר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א חידש

1 ראה הנסמן בזה בפרטיות בבטאון 'הפנסאים' ח"י אלול ה'תשע"ו, המקורות השונים בדברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ע"ד פעולתה והמשכיותה של שנת הקהל בשנה שלאחריה.

2 הערת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במכתב כללי 'מחרת יום הכיפורים תשמ"ב' (נדפס בלקוטי שיחות חלק כ"ד ע' 583). ולהעיר שבמכתב שם מציין (בנוגע לכך שעניני חג הסוכות נמשכים עד השנה שלאחריה) ללקוטי תורה ברכה צח, ב שם מבואר (לא בנוגע להשפעה הרוחנית שהאדם מקבל בחגים וכו', אלא בנוגע לענין הביטול וההשתחוואה שהחגים פועלים. ולכאורה זהו ביתר שאת בעניניו של הקהל שכל מהותו הוא ההתבטלות למלך, ענין ההשתחוואה.

3 בשנת תשמ"א, ראה שיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אור ליום ד' דחול המועד סוכות דשנה זו.

ועומדים בנסיון מתוך שמחה וטוב לבב²¹, וכאשר מתאפשר, הרי שדואגים שהריקודים יהיו יחד עם כלי זמר, שאז השמחה היא לאין ערוך²².

הפעולה והשכר

כאשר שמחת בית השואבה נעשית כראוי, אזי מלבד ש"משם שואבים רוח הקודש" ושמחה וחיות בעבודת ה' על כל השנה, הרי שעל ידי זה ממשיך האדם על עצמו גם "עשירות אמיתית בכל העיניים, ועד לעשירות בגשמיות, כדאיתא בספרים שחג הסוכות בכללותו ובמיוחד שמחת בית השואבה ממשיכה גם עשירות בגשמיות בנוסף על עשירות ברוחניות"²³.

והעולה על כולנה, ששמחת בית השואבה בשנה זו היא מתוך אמונה וידיעה ברורה, ש"הנה זה המלך המשיח בא" וכבר בא, והריקודים נעשים מתוך "שמחה הכי גדולה הקשורה עם הגאולה האמיתית והשלימה, ששמחים ורוקדים לקבל פני משיח צדקנו!" "וברוח זו צריכים לפעול בשמחת בית השואבה בכל המקומות כולם - שמביאים לכל המקומות את הבשורה הטובה והמשמחת ש"הנה משיח בא", שמשיח צדקנו בא, ולוקח את כל בני ישראל לשמחת בית השואבה בבית המקדש השלישי²⁴.

21) ביום א' דחג הסוכות תשד"מ ירד גשם עז, וכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א התבטא בישיבה ש"אם כבר הפסיק הגשם - אזי ירקדו ברחוב", אך בשנה שלאחר מכן התייחס כ"ק אד"ש פעם נוספת למה שאירע בשנה שלפנ"ז, ואמר: "בליל א' דחג הסוכות בשנה שעברה ירדו גשמים... ומובן שכאשר אין יורדים גשמים אזי יכולים לחגוג את שמחת בית השואבה בכל השטורעם ברחוב דווקא... ללא צורך להתגבר על ענין של נסיון". היינו שיש צורך להתגבר על הנסיון, אלא שכאשר הניסיון מתבטל יותר קל לרקוד...

22) שיחת ליל ד' דחג הסוכות ה'תשמ"ח.

23) משיחת ליל ד' דחג הסוכות ה'תשמ"ט.

24) משיחת ש"פ האיזנו, י"ג תשרי ה'תשנ"ב.

על פי כל כללי הצניעות, או במקום נפרד ובזמן אחר¹⁴.

כל הזמנים שישנם בימי החג צריכים להיות מוקדשים כולם לשמחת בית השואבה, ומלבד הזמנים הקבועים לתפילה, סעודה החג, הכנסת אורחים ויציאה למבצעים - יש לנצל את כל הזמן לשמחה בשמחת בית השואבה, היות ש"מצות היום בשמחה"¹⁵ ולעשות זאת גם על חשבון זמן השינה¹⁶, וכן לפעול את השמחה גם על יהודים נוספים העוברים ברחוב וכיוצא בזה ולדאוג שיהיו בכל יום 'פנים חדשות'¹⁷.

על פי הציווי 'מעלין בקודש', הרי שצריכה להיות הוספה בשמחה בכל שנה לגבי השנה שלפני זה¹⁸, ובכל יום צריכה להיות הוספה לגבי היום שלפניו¹⁹, וההוספה צריכה להיות הן בכמות המשתתפים, הן בזמן הריקודים, והן בשמחה עצמה שתהיה שמחה גדולה יותר, ואדם שצריך להסביר לו שצריך לרקוד כפשוטו עם הרגליים במשך כל שבעת ימי החג, מבלי להתחשב בכך שהגוף מתעייף מהריקודים, הרי שהוא טיפשו...!²⁰

אצל חסידים ברור, שגם כאשר יורד גשם לא נמנעים מלקיים את הציווי של נשיא ונביא הדור בכל השטורעם וההידור,

14) משיחת ליל ב' דחג הסוכות ה'תשמ"ט. וגם ענין זה הוא מהענינים ד'קלקלתנו זוהי תקנתנו', שאף שבזמן שבת המקדש היה קיים היו רק באות לראות ולשמוע, הרי שבדורנו צריכות גם הן להשתתף בעצמן בשמחה על ידי שרוקדות באופן המותר.

15) משיחת ליל ב' דחג הסוכות ה'תש"ן, התוועדויות ח"א ע' 147.

16) שיחת ליל א' דחג הסוכות ה'תשמ"ט, ועוד.

17) התוועדויות תשמ"ט ח"א ע' 106. מעייני הישועה ע' 132.

18) ראה שיחת ליל א' דחג הסוכות ה'תשמ"ט, ושיחת ליל ב' ושיחת ליל ג' דחג הסוכות ה'תשנ"ב.

19) משיחות לילות הראשונים דחג הסוכות ה'תש"ן.

20) שיחת ליל ו' דחג הסוכות ה'תשמ"ח, התוועדויות ח"א ע' 264.

מחוץ לעזרה, בעריכת התוועדויות של שמחה בסוכות הפרטיות של אנ"ש שבכל אתר ואתר, וכפי שנהגו רבותינו נשיאינו לערוך התוועדויות אלו ולהשתתף בהם בעצמם⁹.

ובהמשך לכך, צריכה השמחה לצאת גם לרחובות הסמוכים למקום ההתוועדות, ועד שהשמחה הולכת ומתפשטת הלאה והלאה ברחובה של עיר באופן ש"הרחוב עצמו רוקד" בהסכמת וסיוע ממשלת העיר וכיוצא בזה ששומרים על המשתתפים בריקודים ומסייעים להם, שכך השמחה מקיפה גם את אומות העולם ומשפיעה עליהם¹⁰.

וכפשוט ששמחת בית השואבה צריכה להיות באופן של "זקנים עם נערים" כשגם ילדים קטנים משתתפים בריקודים אלו¹¹, שעל ידי ריקודים אלו זוכים "לטעום" את ימות המשיח¹², ובפרט כשהריקודים הם באופן "ששמחים ורוקדים לקבל פני משיח צדקנו"¹³, ואף מקומן של הנשים לא נפקד, ויש לערוך גם עבורן מקום נפרד לרקוד

. . דומין כאילו הגיין מתבקעין".

וראה בשיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בלילות הראשונים של חג הסוכות, שדרש שהשמחה תתחיל עוד לפני הקידוש, היינו שכבר בסיום אמירת השיחה יתחילו בריקודים, ולאחר מכן ילכו לבתיהם לערוך את סעודת החג, ולאחמ"כ יקיימו את התוועדויות בסוכה ועריכת שמחת בית השואבה ברחובה של עיר.

9) התוועדויות ה'תשנ"א שם. ולהעיר, שההתוועדויות הראשונות שערך כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א עם החסידים עוד בחיים חיות של אדמו"ר מהוריי"צ בעלמא דין - היו בשמחת בית השואבה (בשנת תרצ"א או תרצ"ב).

10) על ביטויים אלו חזר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ריבוי פעמים בהזדמנויות שונות. נלקטו בקובץ 'מעייני הישועה' ובקובץ 'גודל שמחת בית השואבה ברשות הרבים'.

11) משיחת ליל א' דחג הסוכות ה'תשמ"ה.

12) משיחת ליל ו' דחג הסוכות ה'תשמ"ו.

13) משיחת ש"פ האיזנו, י"ג תשרי ה'תשנ"ב.

המנצחים הגדולים של הקיץ

כאשר ראיתי

את התמונה המצורפת, מיד גמרתי ואומר בליבי לכתוב על המוסד והתופעה שהיא מסמלת, ועל האנשים שעומדים מאחוריה. ולכן, על אף שחלף יותר מחודש מאז שראיתי, ולכאורה "מאי דהוה הוה" ו"יש לחיות עם הזמן", בכל זאת סבורני שהעניין יפה כוחו לכל חודשי השנה, וגם לאנשים קטנים שכמונו, שוכני בתי חומר, יש מוסר השכל שניתן לקחת ולאמץ להתבוננות ולמעשה בפועל.

התמונה צולמה בעיצומו של קיץ, תקופה הנקראת בפי כל "בין הזמנים". שלא במחזורתינו, שם זה מזמין את בחורי הישיבות הקדושות ובני התורה לצאת ולהתרענן מעמלה של ה"טובה סחרה מכל סחורה", לאגור כוחות ולהחליף אווירה

בדמות נופש וטיולים, מסלולי הליכה במקרה הטוב, ורפטינג או גלישת מצוקים במקרה היותר טוב. קודשא בריך ושכינתיה לעיתים נשארים ממתנים בהיכל הישיבה לא-ל-ו-ל, ולעיתים מנסים להידחק-להצטרף למסע החווייתי

והמאתגר במקום התחום שהותירו להם.

אך לא באלו עסקינן, כי הרי ברור לכל ש"בין הזמנים" של חב"דניק שונה הוא לגמרי, כרחוק מזרח מה'מרפסת'. בחור ישיבה חב"די, 'תמים' מן המניין, יודע שכמו שבכל השנה נדרש ממנו להיות 'ביטול', אותו הדבר הוא גם בימי הקיץ. הזמן הרי לא שלו, ואותה 'הגבלה עצמית' שמחייבת אותו לשמור את סדרי הישיבה בזמני הלימודים, מחייבת אותו לשמור את הזמן גם כאשר אינו נמצא בין כותלי הישיבה.

ובכן, עבור מה מקדישים את הזמן?

התשובה פשוטה: מבצעים, הפצה. 'מרכז שליחות'. מועדוניות של"ה. להגיע לפינות הכי נידחות של עם ישראל ולעורר את ליבם להתקשר ל'אילנא דחיי', ראש בני ישראל.

כיום רבים מהתמימים פונים לעסוק ב'חינוך ילדי ישראל' במסגרת הקעמפים והקייטנות, וב"ה מדובר בענף מתפתח ושוקק חיים. מידי שנה נפתחות מסגרות חדשות, וגם באלו הקיימות והוותיקות מתחדשים ללא הרף.

אך דא עקא שבימינו כל מחנות הקיץ הללו מיועדים עבור

ילדי אנ"ש. מצד אחד גם זו מטרה טובה, אבל 'העיקר חסר מן הספר'. ראשית מפני שמטרתם המקורית של מחנות הקיץ 'גן ישראל' כמו גם ארגוני של"ה ו'מסיבות שבת' לא היתה עבור ילדי החסידים כידוע ליודעים, אלא דווקא עבור ילדים שאינם מבתים חסידיים, ורובם אפילו מבתים בהם כלל אין מקפידים על שמירת תורה ומצוות. ועוד והוא העיקר - שבזמן בו תלמידי התמימים מבלים בקיץ לצד ילדים חסידיים, הנה בה בשעה "קול דמי אחיך זועקים", "קול ילד בוכה" של אלפי ילדי ישראל המסתובבים בימי הקיץ ברחובות ומשוועים לטיפת תוכן יהודי חסידי, גאולתי ומשיחי על אחת כמה וכמה. העבודה עימם היא בבחינת הצלת נפשות כי מה שהם לא יקבלו היום, מי יודע היכן ומתי עוד תהיה להם הזדמנות לקבל?! והרי עיקר משאת נפשו של כל חסיד היא

"לעשות חסידים לרבי" ולהפיץ את הבשורה חוצה!

והנה קמו קבוצה של תמימים שסרבו לציית לנורמות המקובלות בשנים האחרונות לפיהן טובי בחורינו מקבלים תפקידים בכירים יותר או פחות בצמרת

התמימים מפעילי מועדוניות השל"ה ברחבי הארץ בתמונה קבוצתית

הפיקוד של הקעמפים, והחליטו להרים את הכפפה. בנחישות ורגישות הם הקימו מסגרת ארצית עם עשרות סניפים והתפרסו במספר רב של יישובים, כאשר בכל מקום הם מקהילים קבוצות ילדים ובאמצעות תכנית מושקעת ויצירתית מעבירים להם בדיוק רב את התכנים המיועדים.

מן הסתם שתקציבים מגורמים שונים הם לא זכו לקבל, ובשונה ממסגרות אחרות גם לא גבו דמי רישום מהילדים, כך שמדובר מלבד עצם העניין שהוא גולת הכותרת, גם בהשקעה כספית עצומה של אלפי אלפי שקלים. אני באופן אישי הזדרזתי לשלוף את מספר האשראי ולהעביר את השתתפותי דרך האמצעים המקוונים, אך את מוסר ההשכל כולנו צריכים לקחת:

לחדול מלחשוב רק על השקעה בקהילה או תהילה חולפת, אלא לשים לנגד עינינו את המטרה האמיתית שהיא הפצת בשורת הגאולה והגואל, ולזכור את העם המחכה לנו ברחובות בצמא לשמוע את דבר ה'. זהו דבר שאפשר ליישם לא רק בימי הקיץ, אלא גם בעונת החגים על שלל מצוותיהם ומבצעייהם, וכן הלאה במשך השנה כולה. נדרשת רק קצת השקעה ותשומת לב.

כאן השקלים ילדים חקושרים!

מחר ספרי איכות חסידיים לילדים ונוער

להיט!

רב-מכר!

חדש!

רב-מכר!

חדש!

חדש!

חדש!

מרכז הפצה באה"ק

להשיג בחנויות הספרים המובחרות

מחיר מיוחד למפיצים WWW.MAMESH.ORG 077-5123-770

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד

מתחילים שנה מאירת עינים

מהדורה חדשה של דבר מלכות מנוקד ומפואר
 בשני כרכים מהודרים, בעימוד גדול, מרהיב ומאיר עינים
 ללא ראשי-תיבות ובתרגום של כל המילים מאידיש ומארמית
להשיג בחנויות הספרים המובחרות

☎ 077-5123-770 🌐 www.mamesh.org **להזמנת**

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד